

Úřední věstník

Evropské unie

C 49

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 55

18. února 2012

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2012/C 49/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 39, 11.2.2012

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2012/C 49/02

Věc C-27/09 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — Francouzská republika v. People's Mojahedin Organization of Iran, Rada Evropské unie, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti některým osobám a entitám s cílem bojovat proti terorismu — Společný postoj 2001/931/SZBP — Nařízení (ES) č. 2580/2001 — Zmrazení finančních prostředků použitelné vůči skupině zapsané do seznamu vypracovaného, opraveného a změněného Radou Evropské unie — Práva obhajoby“)

2

2012/C 49/03

Věc C-28/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 29 ES — Volný pohyb zboží — Opatření s rovnocenným účinkem množstevním omezením dovozu a vývozu — Doprava — Směrnice 96/62/ES a 1999/30/ES — Sektorový zákaz provozu nákladních vozidel o hmotnosti vyšší než 7,5 tuny přepravujících určité zboží — Kvalita ovzduší — Ochrana zdraví a životního prostředí — Zásada proporcionality — Soudržnost“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2012/C 49/04	Věc C-271/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 — Evropská komise v. Polská republika („Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Oblast působnosti — Otevřené penzijní fondy — Omezení investic kapitálu v zahraničí — Proporcionalita“)	3
2012/C 49/05	Věc C-318/09 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor poskytovaný podnikům veřejných služeb — Osvobození od daně — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje režim podpor za neslučitelný se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání opravného prostředku — Článek 87 ES — Pojem „podpora“ — Článek 88 ES — Pojem „nová podpora“ — Článek 10 ES — Povinnost loajální spolupráce — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 1 a 14 — Legalita příkazu k navrácení podpory — Zásada právní jistoty — Povinnost uvést odůvodnění“)	3
2012/C 49/06	Věc C-319/09 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — ACEA SpA v. Iride Spa, dříve AEM SpA, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor poskytovaný podnikům veřejných služeb — Osvobození od daně — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje režim podpor za neslučitelný se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání opravného prostředku — Článek 87 ES — Pojem „podpora“ — Článek 88 ES — Pojem „nová podpora“ — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 1 a 14 — Legalita příkazu k navrácení podpory — Povinnost uvést odůvodnění“)	4
2012/C 49/07	Věc C-320/09 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — A2A SpA, dříve AEM SpA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor pro podniky poskytující veřejné služby — Osvobození od daně — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem — Článek 87 ES — Pojem „podpora“ — Článek 88 ES — Pojem „nová podpora“ — Článek 10 ES — Povinnost loajální spolupráce — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 1 a 14 — Legalita příkazu k vrácení podpory — Zásada právní jistoty — Povinnost uvést odůvodnění“)	4
2012/C 49/08	Věc C-329/09 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — Iride SpA, dříve Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA v. Evropská komise, A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor poskytovaný podnikům veřejných služeb — Osvobození od daně — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje režim podpor za neslučitelný se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání opravného prostředku“)	5
2012/C 49/09	Věc C-242/10: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itálie) — ENEL Produzione SpA v. Autorità per l'energia elettrica e il gas („Směrnice 2003/54/ES — Vnitřní trh s elektřinou — Zařízení na výrobu elektřiny zásadní pro fungování elektrizační soustavy — Povinnost předkládat nabídky na vnitrostátní energetické burze v souladu s omezeními a kritérii stanovenými provozovatelem soustavy pro přenos a distribuci elektrické energie — Služby dispečinku a vyrovňování — Povinnosti veřejné služby“)	5
2012/C 49/10	Věc C-250/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Haltergemeinschaft LBL GbR v. Hauptzollamt Düsseldorf („Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 14 odst. 1 písm. b) — Osvobození energetických produktů používaných jako pohonné hmoty nebo paliva pro leteckou dopravu — Pohonné hmoty poskytnuté charterovým pronajímatelem letadla, které jeho nájemci využívají pro své lety za jinými účely než za účelem poskytování letecké služby za úplatu“)	6

2012/C 49/11	Věc C-316/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Danemark) — Danske Svineproducenter v. Justitsministeriet („Článek 288 druhý pododstavec SFEU — Nařízení (ES) č. 1/2005 — Ochrana zvířat během přepravy — Silniční přeprava domácích prasat — Minimální výška oddělení — Kontrola během cesty — Stupeň koncentrace zvířat — Právo členských států přijmout podrobné právní předpisy“) 6	6
2012/C 49/12	Věc C-366/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Spojené království) — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc. v. The Secretary of State for Energy and Climate Change („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Směrnice 2008/101/ES — Začlenění činností v oblasti letectví do tohoto systému — Platnost — Chicagská úmluva — Kjótský protokol — Dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o letecké dopravě — Zásady mezinárodního obyčejového práva — Právní účinky — Dovolatelnost — Exteritorialita unijního práva — Pojmy „poplatek“ a „daň““) 7	7
2012/C 49/13	Spojené věci C-411/10 a C-493/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království, High Court of Ireland — Irsko) — N. S. (C-411/10) v. Secretary of State for the Home Department a M. E. (C-493/10), A. S. M., M. T., K. P., E. H. v. Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform („Unijní právo — Zásady — Základní práva — Uplatňování unijního práva — Zákaz nelidského nebo ponižujícího zacházení — Společný evropský azylový systém — Nařízení (ES) č. 343/2003 — Pojem „bezpečné země“ — Přemístění žadatele o azyl do příslušného členského státu — Povinnost — Vyvratitelná domněnka dodržování základních práv tímto členským státem“) 8	8
2012/C 49/14	Spojené věci C-424/10 a C-425/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10) v. Land Berlin („Volný pohyb osob — Směrnice 2004/38/ES — Právo trvalého pobytu — Článek 16 — Legální pobyt — Pobyt na základě vnitrostátního práva — Pobyt před přistoupením státu původu dotčeného občana k Unii“) 9	9
2012/C 49/15	Věc C-465/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration v. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Ochrana finančních zájmů Evropské unie — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Článek 3 — Strukturální fondy — Nařízení (EHS) č. 2052/88 — Nařízení (EHS) č. 4253/88 — Zadavatel, který je příjemcem dotace ze strukturálních fondů — Nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek příjemcem dotace z EFRR — Základ pro povinnost vymáhat zpětně unijní dotaci v případě nesrovnalosti — Pojem „nesrovnalost“ — Pojem „pokračující nesrovnalost“ — Způsob zpětného vymáhání dotace — Promlčecí lhůta — Další vnitrostátní promlčecí lhůty — Zásada proporcionality“) 10	10
2012/C 49/16	Věc C-482/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Itálie) — Teresa Cicala v. Regione Siciliana („Vnitrostátní správní řízení — Správní akty — Povinnost uvést odůvodnění — Možnost doplnit chybějící odůvodnění správního aktu v průběhu soudního řízení proti tomuto aktu — Výklad článku 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“) 11	11

2012/C 49/17	Věc C-495/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Centre hospitalier universitaire de Besançon v. Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura („Směrnice 85/374/EHS — Odpovědnost za vadné výrobky — Rozsah působnosti — Vnitrostátní systém, který stanoví povinnost veřejných zdravotnických zařízení nahradit i při neexistenci svého zavinění škody způsobené pacientovi v důsledku vady přístroje nebo výrobku použitého v rámci poskytované léčby“)	11
2012/C 49/18	Věc C-499/10: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgie) — Vlaamse Oliemaatschappij NV v. FOD Financiën („Šestá směrnice o DPH — Daňoví dlužníci — Třetí společně a nerozdílně odpovědná osoba — Režim jiného skladu než celní sklad — Společná a nerozdílná odpovědnost skladovatele zboží a osoby povinné k dani, která je majitelem tohoto zboží — Dobrá víra nebo neexistence úmyslného protiprávního jednání nebo nedbalosti skladovatele zboží“)	12
2012/C 49/19	Věc C-503/10: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — Evroetil AD v. Direktor na Agentsia „Mitnitsi“ („Směrnice 2003/30/ES — Článek 2 odst. 2 písm. a) — Pojem „bio-ethanol“ — Výrobek získaný z biomasy, který má obsah ethanolu vyšší než 98,5 % a není denaturovaný — Relevance skutečného užívání jako biopaliva — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení biotehanolu pro účely výběru spotřebních daní — Směrnice 2003/96/ES — Energetické produkty — Směrnice 92/83/EHS — Článek 20 první odrážka a čl. 27 odst. 1 písm. a) a b) — Pojem „ethanol“ — Osvobození od harmonizované spotřební daně — Denaturace“)	12
2012/C 49/20	Věc C-507/10: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Firenze — Itálie) — trestní řízení proti X („Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Postavení obětí v trestním řízení — Ochrana ohrožených osob — Výslech nezletilých svědků — Řízení k předběžnému provedení důkazů mimo hlavní líčení — Zamítavé rozhodnutí státního zástupce předložit soudci pověřenému předběžným vyšetřováním návrh na výslech“)	13
2012/C 49/21	Věc C-72/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — trestní řízení proti Mohsenu Afrasiabimu, Behzadu Sahabimu, Heinzu Ulrichu Kesselovi („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Nařízení (ES) č. 423/2007 — Článek 7 odst. 3 a 4 — Dodání a instalace slinovací pece v Íránu — Pojem „nepřímé zpřístupnění“ „hospodářského zdroje“ ve prospěch osoby, subjektu nebo orgánu vyjmenovaných v přílohách IV a V uvedeného nařízení — Pojem „obejití“ zákazu zpřístupnění“)	13
2012/C 49/22	Věc C-519/10: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 18. listopadu 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bari — Itálie) — Giovanni Colapietro v. Ispettorato Centrale Repressione Frodi („Řízení o předběžné otázce — Článek 92 odst. 1, čl. 103 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 druhý pododstavec jednacího řádu — Odvětví vína — Nařízení (EHS) č. 822/87 a nařízení (ES) č. 343/94 — Otázka, jejíž zodpovězení neponechává prostor pro žádné rozumné pochybnosti — Zjevná nepřipustnost“)	14
2012/C 49/23	Věc C-67/11 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 20. října 2011 — DTL Corporación, SL, v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Námitkové řízení — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Solaria“ a starší vnitrostátní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Solartia“ — Částečné zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Návrh na přerušování řízení před Tribunálem — Nepodání návrhu včas“)	14

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 49/24	Věc C-585/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Karlsruhe (Německo) dne 24. listopadu 2011 — Philipp Seeberger v. Studentenwerk Heidelberg 15	15
2012/C 49/25	Věc C-592/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 25. listopadu 2011 — Anssi Ketelä 15	15
2012/C 49/26	Věc C-618/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 1. prosince 2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública 16	16
2012/C 49/27	Věc C-619/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Bruxelles (Belgie) dne 30. listopadu 2011 — Patricia Dumont de Chassart v. Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés 16	16
2012/C 49/28	Věc C-629/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2011 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 20. září 2011 ve věci T-298/09, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise 17	17
2012/C 49/29	Věc C-637/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 12. prosince 2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública 17	17
2012/C 49/30	Věc C-647/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. prosince 2011 Dimos Peramatos proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 12. října 2011 ve věci T-312/07, Dimos Peramatos v. Evropská komise 18	18
2012/C 49/31	Věc C-650/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) dne 19. prosince 2011 — Ilgvars Brunovskis v. Lauku atbalsta dienests 18	18
2012/C 49/32	Věc C-652/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. prosince 2011 Míndo Srl proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 5. října 2011 ve věci T-19/06, Míndo Srl v. Evropská komise 19	19
2012/C 49/33	Věc C-654/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2011 Transcatab SpA, v likvidaci, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 5. října 2011 ve věci T-39/06, Transcatab v. Komise 19	19
2012/C 49/34	Věc C-656/11: Žaloba podaná dne 21. prosince 2011 — Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Rada Evropské unie 20	20
2012/C 49/35	Věc C-659/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 27. prosince 2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública 21	21
2012/C 49/36	Věc C-356/10: Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2011 — Evropská komise v. Irsko 21	21
2012/C 49/37	Věc C-535/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. listopadu 2011 — 4care AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Laboratorios Diafarm, SA 21	21
2012/C 49/38	Věc C-568/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2011 — Evropská komise v. Rakouská republika 22	22

2012/C 49/39	Věc C-582/10: Usnesení předsedy šestého senátu Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2011 — Evropská komise v. Rakouská republika	22
--------------	---	----

Tribunál

2012/C 49/40	Věc T-462/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. ledna 2012 — Storck v. OHIM– RAI (Ragolizia) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Ragolizia — Starší slovní ochranná známka Společenství FAVOLIZIA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	23
2012/C 49/41	Věc T-311/09 P: Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2011 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Úhrada léčebných výloh — Rozhodnutí Komise zamítajících 100 % úhradu některých léčebných výloh vynaložených navrhovatelem — Zkreslení — Povinnost uvést odůvodnění — Šetření — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Překážka věci rozsouzené — Překážka věci zahájené — Potvrzující akt“)	23
2012/C 49/42	Věc T-202/10: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2011 — Stichting Woonlinie a další v. Komise („Státní podpory — Systém podpor poskytnutých Nizozemskem společenstvem působícími v oblasti sociálního bydlení — Existující podpory — Rozhodnutí o schválení závazků členského státu — Žaloba na neplatnost — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“)	23
2012/C 49/43	Věc T-203/10: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2011 — Stichting Woonpunt a další v. Komise („Státní podpory — Systém podpor poskytnutých Nizozemskem společenstvem působícími v oblasti sociálního bydlení — Existující podpory — Rozhodnutí o schválení závazků členského státu — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje nová podpora za slučitelnou — Žaloba na neplatnost — Neexistence osobního dotčení — Právní zájem na pokračování v řízení — Nepřípustnost“)	24
2012/C 49/44	Věc T-285/11: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Gooré v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Vynětí ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Žaloba na náhradu škody — Zjevně neopodstatněná žaloba“)	24
2012/C 49/45	Věc T-593/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 22. prosince 2011 — Al Chihabi v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na předběžné opatření — Nedostatek naléhavosti — Neexistence vážné a nenapravitelné újmy“)	25
2012/C 49/46	Věc T-595/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2011 A proti rozsudku vydanému dne 14. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-12/09, A v. Komise	25
2012/C 49/47	Věc T-626/11: Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — Sky Deutschland a Sky Deutschland Fernsehen v. Komise	26
2012/C 49/48	Věc T-627/11: Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — ATMvision v. Komise	26
2012/C 49/49	Věc T-628/11: Žaloba podaná dne 5. prosince 2011 — Biogas Nord v. Komise	27

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2012/C 49/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 39, 11.2.2012

Dřívější publikace

Úř. věst. C 32, 4.2.2012

Úř. věst. C 25, 28.1.2012

Úř. věst. C 13, 14.1.2012

Úř. věst. C 6, 7.1.2012

Úř. věst. C 370, 17.12.2011

Úř. věst. C 362, 10.12.2011

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — Francouzská republika v. People's Mojahedin Organization of Iran, Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-27/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti některým osobám a entitám s cílem bojovat proti terorismu — Společný postoj 2001/931/SZBP — Nařízení (ES) č. 2580/2001 — Zmrazení finančních prostředků použitelné vůči skupině zapsané do seznamu vypracovaného, opraveného a změněného Radou Evropské unie — Práva obhajoby“)

(2012/C 49/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues a A. Adam, zmocněnci)

Další účastnice řízení: People's Mojahedin Organization of Iran (zástupci: J.-P. Spitzer, avocat, D. Vaughan QC a M.-E. Demetriou, Barrister), Rada Evropské unie, Evropská komise (zástupci: S. Boelaert a P. Aalto, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (sedmého senátu) ze dne 4. prosince 2008 ve věci T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada Evropské unie, kterým se zrušuje v rozsahu, ve kterém se týká People's Mojahedin Organization of Iran, rozhodnutí Rady 2008/583/ES ze dne 15. července 2008, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES (Úř. věst. 2008 L 188, s. 21)

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-28/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 29 ES — Volný pohyb zboží — Opatření s rovnocenným účinkem množstevním omezením dovozu a vývozu — Doprava — Směrnice 96/62/ES a 1999/30/ES — Sektorový zákaz provozu nákladních vozidel o hmotnosti vyšší než 7,5 tuny přepravujících určité zboží — Kvalita ovzduší — Ochrana zdraví a životního prostředí — Zásada proporcionality — Soudržnost“)

(2012/C 49/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Oliver, A. Alcover San Pedro a B. Schima, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupci: E. Riedl, G. Eberhard a C. Ranacher, zmocněnci, L. Schmutzhard, J. Thudium)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Italská republika (zástupci: původně I. Bruni, poté G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s G. De Bellisem, avvocato dello Stato), Nizozemské království (zástupci: C. Wissels, Y. de Vries a M. Noort, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 28 ES a 29 ES — Zákaz provozu nákladních vozidel o hmotnosti vyšší než 7,5 tuny přepravujících určité zboží na úseku dálnice A 12 „Inntalautobahn“ — Odůvodnění tohoto zákazu na základě článku 30 ES a právních předpisů Společenství o kvalitě ovzduší.

Výrok

1) Rakouská republika tím, že nákladním vozidlům o hmotnosti vyšší než 7,5 tuny přepravujícím určité zboží uložila zákaz provozu na úseku dálnice A 12 v údolí Innu (Rakousko), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 28 ES a 29 ES.

2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Italská republika a Nizozemské království ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-271/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Oblast působnosti — Otevřené penzijní fondy — Omezení investic kapitálu v zahraničí — Proporcionalita“)

(2012/C 49/04)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: E. Montaguti a K. Herrmann, zmocněnkyně)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: M. Dowgielewicz, M. Szpunar, M. Jarosz a P. Kucharski, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 56 ES — Penzijní fondy, jež jsou součástí vnitrostátního mechanismu povinné účasti a jsou založeny na kapitálovém systému — Vnitrostátní právní úprava, která omezuje a znevýhodňuje investování kapitálu těmito fondy v zahraničí

Výrok

1) Polská republika tím, že ponechala v platnosti ustanovení článku 143, čl. 136 odst. 3 a čl. 136a odst. 2 zákona ze dne 28. srpna 1997 o organizaci a fungování penzijních fondů, ve znění pozdějších změn, která omezují investice polských otevřených penzijních fondů v jiných členských státech, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 56 ES.

2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA v. Evropská komise

(Věc C-318/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor poskytovaný podnikům veřejných služeb — Osvobození od daně — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje režim podpor za neslučitelný se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Připustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání opravného prostředku — Článek 87 ES — Pojem „podpora“ — Článek 88 ES — Pojem „nová podpora“ — Článek 10 ES — Povinnost loajální spolupráce — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 1 a 14 — Legalita příkazu k navrácení podpory — Zásada právní jistoty — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2012/C 49/05)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA (zástupci: A. Santa Maria, A. Giardina, C. Croff a G. Pizzonia, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: E. Righini, V. Di Bucci a D. Grespan, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) ze dne 11. června 2009, ASM Brescia SpA v. Komise (T-189/03), kterým Soud prvního stupně zamítl žalobu na neplatnost článků 2 a 3 rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002 o státních podporách ve formě osvobození od daně a zvýhodněných půjček poskytovaných Itálií podnikům veřejných služeb s převládajícím veřejným kapitálem (Úř. věst. 2003, L 77, s. 21)

Výrok

1) Kasační opravný prostředek a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.

2) A2A SpA se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s kasačním opravným prostředkem.

3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s vedlejším kasačním opravným prostředkem.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — ACEA SpA v. Iride Spa, dříve AEM SpA, Evropská komise

(Věc C-319/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor poskytovaný podnikům veřejných služeb — Osvobození od daně — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje režim podpor za neslučitelný se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Připustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání opravného prostředku — Článek 87 ES — Pojem „podpora“ — Článek 88 ES — Pojem „nová podpora“ — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 1 a 14 — Legalita příkazu k navrácení podpory — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2012/C 49/06)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ACEA SpA (zástupci: L. Radicati di Brozolo, A. Giardina a T. Ubaldi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: E. Righini, V. Di Bucci a D. Grespan, agents), Iride SpA, dříve AEM SpA (zástupci: L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi a A. Santa Maria, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) ze dne 11. června 2009, ACEA v. Komise (T-297/02), kterým Soud prvního stupně zamítl žalobu na neplatnost článků 2 a 3 rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002 o státních podporách ve formě osvobození od daně a zvýhodněných půjček poskytovaných Itálii podnikům veřejných služeb s převládajícím veřejným kapitálem (Úř. věst. 2003, L 77, s. 21)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.
- 2) ACEA SpA se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s kasačním opravným prostředkem.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s vedlejším kasačním opravným prostředkem.
- 4) Iride SpA ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — A2A SpA, dříve AEM SpA v. Evropská komise

(Věc C-320/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor pro podniky poskytující veřejné služby — Osvobození od daně — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Připustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem — Článek 87 ES — Pojem „podpora“, — Článek 88 ES — Pojem „nová podpora“ — Článek 10 ES — Povinnost loajální spolupráce — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 1 a 14 — Legalita příkazu k vrácení podpory — Zásada právní jistoty — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2012/C 49/07)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: A2A SpA, dříve AEM SpA (zástupci: A. Santa Maria, A. Giardina a G. Pizzonia, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: E. Righini, V. Di Bucci a D. Grespan, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) ze dne 11. června 2009, AEM v. Komise (T-301/02), kterým Soud zamítl návrh na zrušení článků 2 a 3 rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002 o státní podpoře poskytované Itálii ve formě osvobození od daně a půjček za zvýhodněných podmínek podnikům poskytujícím veřejné služby s většinovou veřejnou kapitálovou účastí (Úř. věst. L 77, s. 21).

Výrok

- 1) Hlavní a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.
- 2) Společnosti A2A SpA se ukládá náhrada nákladů řízení o hlavním kasačním opravném prostředku.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. prosince 2011 — Iride SpA, dříve Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA v. Evropská komise, A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA

(Věc C-329/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor poskytovaný podnikům veřejných služeb — Osvobození od daně — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje režim podpor za neslučitelný se společným trhem — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání opravného prostředku“)

(2012/C 49/08)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Iride SpA, dříve Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (zástupci: L. Radicati di Brozolo, M. Merola a T. Ubaldi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, E. Righini a D. Grespan, zmocněnci), A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) ze dne 11. června 2009 ve věci T-300/02, AMGA v. Komise, kterým Soud prvního stupně odmítl jako nepřipustnou žalobu na neplatnost článků 2 a 3 rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002 o státních podporách ve formě osvobození od daně a zvýhodněných půjček poskytovaných Itálií podnikům veřejných služeb s převládajícím veřejným kapitálem (Úř. věst. 2003, L 77, s. 21)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Irid SpA se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s kasačním opravným prostředkem.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s návrhem na nahrazení odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itálie) — ENEL Produzione SpA v. Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Věc C-242/10) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2003/54/ES — Vnitřní trh s elektřinou — Zařízení na výrobu elektřiny zásadní pro fungování elektrizační soustavy — Povinnost předkládat nabídky na vnitrostátní energetické burze v souladu s omezeními a kritérii stanovenými provozovatelem soustavy pro přenos a distribuci elektrické energie — Služby dispečinku a vyrovnávání — Povinnosti veřejné služby“)

(2012/C 49/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ENEL Produzione SpA

Žalovaný: Autorità per l'energia elettrica e il gas

za přítomnosti: Terna rete elettrica nazionale SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Výklad článků 23, 43, 49 a 56 ES a čl. 11 odst. 2 a 6 a článku 24 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES (Úř. věst. L 176, s. 37) — Vnitrostátní právní předpisy, které ukládají výrobcům elektrické energie povinnost dodržovat při předkládání nabídek dodávky elektřiny pravidla stanovená společností provozující elektrickou přenosovou a distribuční síť

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES, a konkrétně její čl. 3 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 a 6, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena v původním řízení, která za účelem snížení ceny elektřiny v zájmu konečného spotřebitele a bezpečnosti elektrizační soustavy ukládá hospodářským subjektům, jež vlastní zařízení nebo soubory zařízení považované podle kritérií stanovených vnitrostátním regulačním orgánem za zásadní k uspokojení potřeb poptávky dispečinkových služeb po elektřině, povinnost předkládat nabídky na vnitrostátních energetických trzích za podmínek předem stanovených tímto orgánem, pokud tato právní úprava nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k tomu, aby bylo dosaženo jí sledovaného cíle. Ověřit, zda ve věci v původním řízení je tato podmínka splněna, přísluší předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 31.07.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Haltergemeinschaft LBL GbR v. Hauptzollamt Düsseldorf

(Věc C-250/10) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 14 odst. 1 písm. b) — Osvobození energetických produktů používaných jako pohonné hmoty nebo paliva pro leteckou dopravu — Pohonné hmoty poskytnuté charterovým pronajímatelem letadla, které jeho nájemci využívají pro své lety za jinými účely než za účelem poskytování letecké služby za úplatu“)

(2012/C 49/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Haltergemeinschaft LBL GbR

Žalovaný: Hauptzollamt Düsseldorf

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Düsseldorf — Výklad čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405) — Rozsah osvobození od daně, které je stanoveno pro energetické produkty dodávané za účelem použití jako palivo pro leteckou dopravu — Osvobození od daně pro palivo poskytnuté pronajímatelem nebo charterovým pronajímatelem letadla, který není leteckým dopravcem, jenž bylo použito nájemci letadla k jejich letům provedeným za obchodními účely

Výrok

Článek 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, je třeba vykládat v tom smyslu, že osvobození od daně, které toto ustanovení stanoví pro energetické produkty dodávané jako pohonné hmoty nebo paliva pro jiný druh létání než soukromé rekreační létání, se nevztahuje na takový podnik, jako je podnik dotčený ve věci v původním řízení, jestliže pronajímá nebo charterově pronajímá své vlastní letadlo i s pohonnými hmotami podnikům, jejichž lety neslouží přímo poskytování letecké služby těmito podniky za úplatu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Danemark) — Danske Svineproducenter v. Justitsministeriet

(Věc C-316/10) ⁽¹⁾

(„Článek 288 druhý pododstavec SFEU — Nařízení (ES) č. 1/2005 — Ochrana zvířat během přepravy — Silniční přeprava domácích prasat — Minimální výška oddělení — Kontrola během cesty — Stupeň koncentrace zvířat — Právo členských států přijmout podrobné právní předpisy“)

(2012/C 49/11)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Danske Svineproducenter

Žalované: Justitsministeriet

za přítomnosti: Union européenne du commerce de bétail et de la viande

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Vestre Landsret — Výklad čl. 249 druhého pododstavce ES (nyní čl. 288 druhý pododstavec SFEU) a nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (Úř. věst. L 3, s. 1) — Právo členských států přijmout podrobné vnitrostátní předpisy týkající se minimální vnitřní výšky oddělení, kontrolní výšky a stupně koncentrace zvířat uvnitř vozidel pro přepravu prasat

Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97, musí být vykládáno v tomto smyslu, že:

— toto nařízení nebrání přijetí norem členskými státy, které se použijí na silniční přepravu prasat a které za účelem posílení právní jistoty při dodržení cíle ochrany dobrých životních podmínek zvířat a bez stanovení v tomto ohledu nepřiměřených kritérií upřesňují požadavky stanovené uvedeným nařízením týkající se minimální vnitřní výšky oddělení určených pro zvířata, pokud tyto normy nevedou k takovým dodatečným nákladům nebo technickým obtížím, které znevýhodňují buď producenty z členského státu, který uvedené normy přijal, nebo producenty z jiných členských států, kteří chtějí vyvážet své výrobky do prvně zmíněného členského státu nebo přes tento stát, přičemž ověření této skutečnosti přísluší předkládajícímu soudu; nelze však považovat za přiměřené takové normy, jako jsou normy, které jsou stanoveny v přechodných

ustanoveních obsažených v čl. 36 odst. 4 vyhlášky č. 1729/2006, pokud tentýž členský stát přijal v rámci obecné právní úpravy takové méně přísné normy, jako jsou normy, které jsou obsaženy v čl. 9 odst. 1 této vyhlášky;

- toto nařízení brání přijetí norem členskými státy použitelných na silniční přepravu prasat, které upřesňují požadavky stanovené uvedeným nařízením týkající se přístupu ke zvířatům za účelem pravidelné kontroly jejich dobrých životních podmínek a které se týkají pouze cest trvajících déle než osm hodin, a
- toto nařízení nebrání přijetí norem členskými státy, podle nichž v případě silniční přepravy prasat musí mít zvířata k dispozici minimální plochu v závislosti na jejich hmotnosti, přičemž tato plocha u zvířete o hmotnosti 100 kg činí 0,42 m² pro cesty kratší než osm hodin a 0,50 m² pro cesty, které trvají déle.

(¹) Úř. věst. C 234, 28.08.2010.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Spojené království) — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc. v. The Secretary of State for Energy and Climate Change

(Věc C-366/10) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Směrnice 2008/101/ES — Začlenění činností v oblasti letectví do tohoto systému — Platnost — Chicagská úmluva — Kjótský protokol — Dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o letecké dopravě — Zásady mezinárodního obyčejového práva — Právní účinky — Dovolatelnost — Exteritorialita unijního práva — Pojmy „poplatek“ a „daň““)

(2012/C 49/12)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobci: The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc.

Žalovaný: The Secretary of State for Energy and Climate Change

Za přítomnosti: International Air Transport Association (IATA), National Airlines Council of Canada (NACC), Aviation Environment Federation, WWF-UK, European Federation for Transport and Environment, Environmental Defense Fund, Earthjustice

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Platnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. 2009, L 8, s. 3) — Dovolatelnost některých pravidel nebo ustanovení mezinárodního práva

Výrok

1) Ze zásad a ustanovení mezinárodního práva zmíněných předkládajícím soudem se lze za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, a za účelem posouzení platnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, dovolávat pouze:

- zaprvé, v mezích přezkumu zjevně nesprávného posouzení, přičitatelného Unii, ohledně její pravomoci k přijetí této směrnice z hlediska uvedených zásad:
- zásady, podle které má každý stát úplnou a výlučnou svrchovanost nad svým vzdušným prostorem,
- zásady, podle které si žádný stát nemůže činit platné nároky na podrobení kterékoli části volného moře své svrchovanosti, a
- zásady, která zaručuje svobodu přeletu nad volným mořem,
- a zadruhé,
- článku 7 a čl. 11 odst. 1 a 2 písm. c) Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé o letecké dopravě uzavřené ve dnech 25. a 30. dubna 2007, ve znění protokolu, a
- článku 15 odst. 3 uvedené dohody ve spojení s jejím článkem 2 a čl. 3 odst. 4.

2) Přezkum směrnice 2008/101 neodhalil žádné skutečnosti, jimiž by mohla být dotčena její platnost.

(¹) Úř. věst. C 260, 25.9.2010.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království, High Court of Ireland — Irsko) — N. S. (C-411/10) v. Secretary of State for the Home Department a M. E. (C-493/10), A. S. M., M. T., K. P., E. H. v. Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Spojené věci C-411/10 a C-493/10) ⁽¹⁾

(„Unijní právo — Zásady — Základní práva — Uplatňování unijního práva — Zákaz nelidského nebo ponižujícího zacházení — Společný evropský azylový systém — Nařízení (ES) č. 343/2003 — Pojem „bezpečné země“ — Přemístění žadatele o azyl do příslušného členského státu — Povinnost — Vyratitelná domněnka dodržování základních práv tímto členským státem“)

(2012/C 49/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobci: N. S. (C-411/10), M. E., A. S. M., M. T., K. P., E. H. (C-493/10)

Žalovaní: Secretary of State for the Home Department (C-411/10), Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10)

za přítomnosti: Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK) (C-411/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (UK) (C-411/10), Equality and Human Rights Commission (EHRC) (C-411/10), Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (IRL) (C-493/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (IRL) (C-493/10)

Předmět věci

(C-411/10)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (England & Wales) — (Spojené království) — Výklad čl. 3 odst. 1 a 2, jakož i ustanovení kapitoly III nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1) — Výklad

minimálních norem pro přijímání žadatelů o azyl, jak byly stanoveny ustanoveními směrnic Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (Úř. věst. L 31, s. 18), 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12) a 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 32, s. 13) — Postup pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané afghánským státním příslušníkem — Riziko porušení základních práv v případě převzetí odpovědnosti původně příslušným členským státem — Povaha a význam ochrany přiznané žadateli o azyl ustanoveními Listiny základních práv a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod

(C-493/10)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Ireland — Výklad čl. 3 odst. 2 a článku 18 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1) — Postup určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl podaných státními příslušníky několika třetích zemí (Afghánistán, Irán a Alžírsko) — Povinnost členského státu převzít odpovědnost za posouzení žádosti o azyl na základě čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 343/2003 v případě nebezpečí porušení základních práv žadatele nebo neuplatnění minimálních norem stanovených směrnicemi 2003/9/ES, 2004/83/ES a 2005/85/ES členským státem příslušným k posouzení žádosti na základě kritérií určených uvedeným nařízením

Výrok

- 1) Rozhodnutí přijaté členským státem na základě čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, zda posoudí žádost o azyl, není-li podle kritérií stanovených v kapitole III tohoto nařízení příslušný, pro účely článku 6 SEU nebo článku 51 Listiny základních práv Evropské unie uplatňuje právo Unie.
- 2) Unijní právo brání uplatnění nevyvratitelné domněnky, podle níž členský stát, jež čl. 3 odst. 2 nařízení č. 343/2003 označuje za příslušný, dodržuje základní práva Evropské unie.

Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy, včetně vnitrostátních soudů, nemohou přemístit žadatele o azyl do „příslušného členského státu“ ve smyslu nařízení č. 343/2003, nemohou-li ponechat bez povšimnutí skutečnost, že systematické nedostatky azylového řízení a podmínky přijímání žadatelů o azyl v tomto členském státě

představují závažné a prokazatelné důvody pro domněnku, že žadatel bude vystaven skutečnému riziku nelidského nebo ponižujícího zacházení ve smyslu tohoto ustanovení.

Nelze-li přemístit žadatele do jiného členského státu Evropské unie, je-li tento stát označen podle kritérií kapitoly III tohoto nařízení za příslušný členský stát, přísluší členskému státu, který měl toto přemístění provést, aby s výhradou možnosti posoudit žádost sám, uvedené v čl. 3 odst. 2 nařízení č. 343/2003, pokračoval v přezkumu kritérií uvedené kapitoly za účelem ověření, zda některé z dále uvedených kritérií umožňuje označit jiný členský stát za příslušný k posouzení žádosti o azyl.

Je však třeba, aby členský stát, v němž se žadatel o azyl nachází, dbal na to, aby nezhoršoval situaci, kdy jsou porušována základní práva tohoto žadatele, postupem určování příslušného členského státu, který by byl nepřiměřeně dlouhý. V případě potřeby mu přísluší, aby v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 3 odst. 2 nařízení č. 343/2003 posoudil žádost sám.

- 3) Články 1, 18 a 47 Listiny základních práv Evropské unie nevedou k jiné odpovědi.
- 4) V rozsahu, v němž se předchozí otázky týkají povinností Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, nemá zohlednění protokolu (č. 30) o uplatňování Listiny základních práv Evropské unie v Polsku a ve Spojeném království vliv na odpovědi dané na druhou až šestou otázku ve věci C-411/10.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.10.2010.
Úř. věst. C 13, 15.1.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10) v. Land Berlin

(Spojené věci C-424/10 a C-425/10) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb osob — Směrnice 2004/38/ES — Právo trvalého pobytu — Článek 16 — Legální pobyt — Pobyt na základě vnitrostátního práva — Pobyt před přistoupením státu původu dotčeného občana k Unii“)

(2012/C 49/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10)

Žalovaná: Land Berlin

za přítomnosti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předmět

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht — Výklad čl. 16 odst. 1 první věty směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) — Občan Unie, který podle práva hostitelského členského státu legálně pobýval v tomto státu po dobu delší než pět let, během svého pobytu ale nikdy nesplnil podmínky stanovené v článku 7 směrnice 2004/38/ES — Pojem „legální pobyt“ — Pobyt, jehož délka činí pět let pouze tehdy, pokud se zohlední doba před přistoupením státu původu dotčené osoby k Evropské unii — Určení doby pobytu, která je nezbytná pro získání práva trvalého pobytu

Výrok

- 1) Článek 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že nelze mít za to, že občan Unie, který na území hostitelského členského státu pobýval více než pět let pouze na základě vnitrostátního práva tohoto státu, nabyt v souladu s tímto ustanovením právo trvalého pobytu, i když během tohoto pobytu nesplňoval podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1 téže směrnice.
- 2) Při neexistenci zvláštních ustanovení v Aktu o přistoupení musí být pro účely nabytí práva trvalého pobytu podle čl. 16 odst. 1 směrnice 2004/38 přihlédnuto k dobám pobytu státního příslušníka třetího státu na území členského státu před přistoupením tohoto třetího státu k Evropské unii, pokud byl tento pobyt v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 7 odst. 1 této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration v. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

(Věc C-465/10) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Ochrana finančních zájmů Evropské unie — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Článek 3 — Strukturální fondy — Nařízení (EHS) č. 2052/88 — Nařízení (EHS) č. 4253/88 — Zadavatel, který je příjemcem dotace ze strukturálních fondů — Nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek příjemcem dotace z EFRR — Základ pro povinnost vymáhat zpětně unijní dotaci v případě nesrovnalosti — Pojem „nesrovnalost“ — Pojem „pokračující nesrovnalost“ — Způsob zpětného vymáhání dotace — Promlčecí lhůta — Delší vnitrostátní promlčecí lhůta — Zásada proporcionality“)

(2012/C 49/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Žalovaná: Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État (Francie) — Výklad ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech strukturálních fondů a jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 185, s. 9), nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88 (Úř. věst. L 374, s. 1), jakož i nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) — Nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek příjemcem dotace vyplacené z EFRR a FNADT — Základ pro povinnost vymáhat zpětně pomoc Společenství v případě nesrovnalosti — Způsob zpětného vymáhání protiprávně vyplacené pomoci — Promlčecí lhůta

Výrok

1) Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, představuje čl. 23 odst. 1 třetí odrážka nařízení Rady

(EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí ustanovení k nařízení č. 2052/88 týkající se koordinace mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2082/93 ze dne 20. července 1993 ve spojení s čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech strukturálních fondů a jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2081/93 ze dne 20. července 1993, právní základ pro to, aby vnitrostátní orgány i bez zmocnění ve vnitrostátním právu od příjemce zpětně vymáhaly dotaci z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v celém rozsahu z důvodu, že tento příjemce jakožto „zadavatel“ ve smyslu směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby ve znění směrnice Rady 93/36/EHS ze dne 14. června 1993 porušil ustanovení této směrnice ohledně zadávání veřejné zakázky na služby, jejímž předmětem byla realizace operace, pro niž byla tomuto příjemci přiznána tato dotace.

2) Skutečnost, že zadavatel, který je příjemcem dotace z EFRR, nedodržel pravidla pro zadávání veřejných zakázek stanovená ve směrnici 92/50 ve znění směrnice 93/36 při přidělování zakázky, jejímž předmětem je realizace dotované akce, představuje „nesrovnalost“ ve smyslu článku 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství i v případě, že příslušný vnitrostátní orgán nemohl při přiznání této dotace nevědět, že příjemce již rozhodl o poskytovateli služby, kterému svěří realizaci dotované akce.

3) Za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, kdy příjemce dotace z EFRR v postavení zadavatele porušil pravidla směrnice 92/50 ve znění směrnice 93/36 pro zadávání veřejných zakázek při přidělení zakázky, jejímž předmětem je realizace dotované akce:

— je dotčenou nesrovnalost třeba považovat za „pokračující nesrovnalost“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95, a proto počíná čtyřletá promlčecí lhůta stanovená v tomto ustanovení pro účely zpětného vymáhání dotace neoprávněně vyplacené tomuto příjemci běžet dnem, kdy bylo dovršeno plnění smlouvy o protiprávně zadané zakázce;

— předání zprávy z kontroly příjemci dotace, v níž je konstatováno nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, a již se v důsledku toho doporučuje vnitrostátnímu orgánu, aby vyplacené částky vymáhal zpět, je dostatečně přesně vymezeným úkonem týkajícím se vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2988/95.

- 4) Zásada proporcionality brání tomu, aby členské státy v rámci možnosti, kterou jim dává čl. 3 odst. 3 nařízení č. 2988/95, použily na zpětné vymáhání výhody neoprávněně vyplacené z unijního rozpočtu třicetiletou promlčecí lhůtu.

(¹) Úř. věst. C 346, 18.12.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Itálie) — Teresa Cicala v. Regione Siciliana

(Věc C-482/10) (¹)

(„Vnitrostátní správní řízení — Správní akty — Povinnost uvést odůvodnění — Možnost doplnit chybějící odůvodnění správního aktu v průběhu soudního řízení proti tomuto aktu — Výklad článku 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“)

(2012/C 49/16)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Teresa Cicala

Žalovaný: Regione Siciliana

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Výklad článku 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy stanovující možnost veřejné správy za určitých podmínek neodůvodnit své akty nebo zhojit neexistenci odůvodnění správního aktu v soudním řízení zahájeném proti tomuto aktu

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc odpovědět na otázky položené Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itálie) rozhodnutím ze dne 20. září 2010.

(¹) Úř. věst. C 328, 4.12.2010

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Centre hospitalier universitaire de Besançon v. Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Věc C-495/10) (¹)

(„Směrnice 85/374/EHS — Odpovědnost za vadné výrobky — Rozsah působnosti — Vnitrostátní systém, který stanoví povinnost veřejných zdravotnických zařízení nahradit i při neexistenci svého zavinění škody způsobené pacientovi v důsledku vady přístroje nebo výrobku použitého v rámci poskytované léčby“)

(2012/C 49/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Centre hospitalier universitaire de Besançon

Odpůrci: Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État — Výklad článku 13 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. L 210, s. 29; Zvl. vyd. 15/01, s. 257) — Odpovědnost veřejných zdravotnických zařízení vůči jejich pacientům — Přípustnost vnitrostátního systému odpovědnosti, který poškozenému i při neexistenci zavinění umožňuje, aby se domohl náhrady škody způsobené vadou výrobků — Omezení odpovědnosti poskytovatele služeb

Výrok

Odpovědnost poskytovatele služeb, který v rámci poskytování takových služeb, jako je léčba poskytovaná v nemocnicích, použije vadné přístroje nebo výrobky, kterých není výrobcem ve smyslu ustanovení článku 3 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/34/ES ze dne 10. května 1999, a způsobí tím škody příjemci služby, nespadá do působnosti této směrnice. Tato směrnice tedy nebrání tomu, aby členský stát zavedl takový systém, jako je systém dotčený v původním řízení, který stanoví odpovědnost takového poskytovatele za takto způsobené škody i při neexistenci jakéhokoli jeho

zavinění, avšak pod podmínkou, že bude zachována možnost poškozené osoby nebo uvedeného poskytovatele založit odpovědnost výrobce na základě uvedených směrnic, jsou-li splněny podmínky stanovené touto směrnicí.

(¹) Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgie) — Vlaamse Oliemaatschappij NV v. FOD Financiën

(Věc C-499/10) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Daňoví dlužníci — Třetí společně a nerozdílně odpovědná osoba — Režim jiného skladu než celní sklad — Společná a nerozdílná odpovědnost skladovatele zboží a osoby povinné k dani, která je majitelem tohoto zboží — Dobrá víra nebo neexistence úmyslného protiprávního jednání nebo nedbalosti skladovatele zboží“)

(2012/C 49/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Žalovaný: FOD Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Výklad čl. 21 odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Daňoví dlužníci — Třetí společně a nerozdílně odpovědná osoba — Vnitrostátní právní úprava, podle níž je skladovatel zboží společně a nerozdílně odpovědným za zaplacení daně, kterou dluží osoba povinná k této dani — majitel zboží v režimu jiného než celního skladu — přestože skladovatel je v dobré víře, nebo mu nelze vytýkat žádné úmyslné protiprávní jednání nebo nedbalost

Výrok

Článek 21 odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001, se musí vykládat v tom smyslu, že členským státům neumožňuje stanovit, že provozovatel jiného než celního skladu je společně a nerozdílně odpovědným za zaplacení splatné daně z přidané hodnoty, kterou osoba povinná k této dani — majitel zboží

— dluží za dodání zboží za úplaty z tohoto skladu, přestože provozovatel uvedeného skladu je v dobré víře a žádné úmyslné protiprávní jednání nebo nedbalost mu nelze vytýkat.

(¹) Úř. věst. C 13, 15.1.2011

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad — Bulharsko) — Evroetil AD v. Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

(Věc C-503/10) (¹)

(„Směrnice 2003/30/ES — Článek 2 odst. 2 písm. a) — Pojem „bioethanol“ — Výrobek získaný z biomasy, který má obsah ethanolu vyšší než 98,5 % a není denaturovaný — Relevance skutečného užívání jako biopaliva — Nařízení (EHS) č. 2658/87 — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení biotehanolu pro účely výběru spotřebních daní — Směrnice 2003/96/ES — Energetické produkty — Směrnice 92/83/EHS — Článek 20 první odrážka a čl. 27 odst. 1 písm. a) a b) — Pojem „ethanol“ — Osvobození od harmonizované spotřební daně — Denaturace“)

(2012/C 49/19)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evroetil AD

Odpůrce: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Varhoven administrativen sad — Výklad čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě (Úř. věst. L 123, s. 42; Zvl. vyd. 13/31 s. 188) a přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02 s. 382), ve znění nařízení Komise (EHS) č. 2587/91 ze dne 26. července 1991 (Úř. věst. L 259, s. 1) — Výklad čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01 s. 405), a čl. 20 prvního pododstavce první odrážky směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, s. 21; Zvl. vyd. 09/01 s. 206) — Výrobek získaný z biomasy, který obsahuje estery, vyšší alkoholy a aldehydy, má obsah alkoholu vyšší než 98,5 % nebyl denaturován — Pojem „bioethanol“ — Zařazení do podpoložky 2207 20 00 (ethanol a ostatní destiláty, denaturované, s jakýmkoliv obsahem alkoholu) nebo do podpoložky 2207 10 00 (ethanol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu 80 % obj. nebo více) za účelem výběru spotřebních daní.

Výrok

- 1) Definice bioethanolu uvedená v čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě musí být vykládána v tom smyslu, že se vztahuje na takový výrobek, jako je výrobek dotčený v původním řízení, který je mimo jiné získáván z biomasy a má obsah ethanolu vyšší než 98,5 %, jestliže je uváděn na trh jako biopalivo pro dopravu.
- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že na takový výrobek, jako je výrobek dotčený v původním řízení, který má obsah ethanolu vyšší než 98,5 % a nebyl denaturován podle výslovně stanoveného postupu denaturace, se musí uplatnit spotřební daň podle čl. 19 odst. 1 směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů, i když je získáván z biomasy podle technologie, jež se liší od technologie používané pro výrobu ethanolu zemědělského původu, obsahuje látky, v důsledku kterých není vhodný k lidské spotřebě, splňuje požadavky stanovené v návrhu evropské normy pr EN 15376 pro bioethanol užívaný jako pohonná hmota a odpovídá případně definici bioethanolu uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2003/30.

(¹) Úř. věst. C 346, 18.12.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Firenze — Itálie) — trestní řízení proti X

(Věc C-507/10) (¹)

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV — Postavení obětí v trestním řízení — Ochrana ohrožených osob — Výslech nezletilých svědků — Řízení k předběžnému provedení důkazů mimo hlavní líčení — Zamítavé rozhodnutí státního zástupce předložit soudci pověřenému předběžným vyšetřováním návrh na výslech“)

(2012/C 49/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Firenze

Účastník původního trestního řízení

X

za přítomnosti: Y

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Firenze — Výklad článků 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení (Úř. věst. L 82, s.1) — Výslech nezletilých osob jako svědků — Výslech nezletilé oběti sexuálního zneužívání — Způsoby ochrany, které nejsou povinně vyžadovány vnitrostátní právní úpravou

Výrok

Články 2, 3 a 8 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovým ustanovením vnitrostátního práva, jako jsou čl. 392 odst. 1a, čl. 398 odst. 5a a článek 394 trestního řádu, která neukládají státnímu zástupci povinnost navrhnout soudu, který má ve věci rozhodnout, aby umožnil zvláště ohrožené oběti být vyslechnuta a podat výpověď ve vyšetřovací fázi trestního řízení podle úpravy pro provedení důkazu výsledkem svědka mimo hlavní líčení, a uvedené oběti neumožňují soudně napadnout rozhodnutí státního zástupce zamítajícího její žádost o vyslechnutí a podání výpovědi podle uvedené úpravy.

(¹) Úř. věst. C 13, 15.01.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf — Německo) — trestní řízení proti Mohsenu Afrasiabimu, Behzadu Sahabimu, Heinzu Ulrichu Kesselovi

(Věc C-72/11) (¹)

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Nařízení (ES) č. 423/2007 — Článek 7 odst. 3 a 4 — Dodání a instalace slinovací pece v Íránu — Pojem „nepřímé zpřístupnění“ „hospodářského zdroje“ ve prospěch osoby, subjektu nebo orgánu vyjmenovaných v přílohách IV a V uvedeného nařízení — Pojem „obejití“ zákazu zpřístupnění“)

(2012/C 49/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního trestního řízení

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Düsseldorf — Výklad čl. 7 odst. 3 a 4 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103 s. 1) — Dodání zařízení uvedeného v příloze II nařízení (ES) č. 423/2007 v nepoužitelném stavu íránské právnické osobě neuvedené v přílohách IV a V tohoto nařízení — Zařízení údajně určené k další výrobě ve prospěch subjektu uvedeného v těchto dvou přílohách — Rozsah zákazu zpřístupnění hospodářských zdrojů osobám, jejichž výčet je

uveden v přílohách IV a V výše uvedeného nařízení — Pojem „nepřímé zpřístupnění“ — Současná použitelnost ustanovení zakazujících zpřístupnění hospodářských zdrojů na jedné straně a obejití tohoto zákazu na straně druhé

Výrok

1) Článek 7 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu musí být vykládán v tom smyslu, že zákaz nepřímého zpřístupnění hospodářského zdroje ve smyslu čl. 1 písm. i) tohoto nařízení zahrnuje jednání související s dodáním a instalací funkční slinovací pece, která však není okamžitě použitelná, v Íránu ve prospěch třetí osoby, která jedná jménem, pod kontrolou nebo na příkaz osoby, subjektu nebo orgánu uvedených v přílohách IV a V tohoto nařízení a má v úmyslu využívat tuto pec k výrobě zboží, které může přispět k šíření jaderných zbraní v tomto státě, ve prospěch takové osoby, subjektu nebo orgánu.

2) Článek 7 odst. 4 nařízení č. 423/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že:

— zahrnuje činnosti, které pod pláštěm formálního zdání, díky němuž nesplňují skutkovou podstatu porušení čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení, mají přesto za cíl nebo následek, přímý nebo nepřímý, zmaření zákazu stanoveného v posledně uvedeném ustanovení;

— výrazy „vědomě“ a „záměrně“ implikují kumulativní prvky vědomí a vůle, které jsou dány, pokud osoba, která se účastní na činnosti mající takový cíl nebo následek, o něj záměrně usiluje, nebo má alespoň za to, že její účast může mít tento cíl nebo následek a je s touto možností srozuměna.

(¹) Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 18. listopadu 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bari — Itálie) — Giovanni Colapietro v. Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

(Věc C-519/10) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 92 odst. 1, čl. 103 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 druhý pododstavec jednacího řádu — Odvětví vína — Nařízení (EHS) č. 822/87 a nařízení (ES) č. 343/94 — Otázka, jejíž zodpovězení neponechává prostor pro žádnou rozumnou pochybnost — Zjevná nepřipustnost“)

(2012/C 49/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Bari

Účastníci původního řízení

Žalobce: Giovanni Colapietro

Žalovaný: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Bari — Odvětví vína — Režim povinné destilace — Hospodářský rok 1993/1994 — Časová působnost nařízení Rady (EHS) č. 822/87 ze dne 16. března 1987 o společné organizaci trhu s vínem (Úř. věst. L 84, s. 1) — Zrušení uvedeného nařízení nařízením Komise (ES) č. 343/94 ze dne 15. února 1994, kterým se zahajuje povinná destilace stanovená v článku 39 nařízení Rady (EHS) č. 822/87 a kterým se stanoví odchylka od některých souvisejících prováděcích ustanovení pro hospodářský rok 1993/1994 (Úř. věst. L 44, s. 9) — Správní sankce stanovená vnitrostátním právem v případě porušení nařízení č. 822/87 — Použitelnost v případě porušení nařízení č. 343/94 — Přiměřenost uložené správní sankce

Výrok

Nařízení Komise (ES) č. 343/94 ze dne 15. února 1994, kterým se zahajuje povinná destilace stanovená v článku 39 nařízení Rady (EHS) č. 822/87 a kterým se stanoví odchylka od některých souvisejících prováděcích ustanovení pro hospodářský rok 1993/1994, provádí nařízení č. 822/87, aniž jej ruší či nahrazuje.

(¹) Úř. věst. C 13, 15.1.2011.

Usnesení Soudního dvora ze dne 20. října 2011 — DTL Corporación, SL, v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL

(Věc C-67/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm.b) — Námitkové řízení — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Salaria“ a starší vnitrostátní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Solartia“ — Částečné zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Návrh na přerušování řízení před Tribunálem — Nepodání návrhu včas“)

(2012/C 49/23)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: DTL Corporación, SL (zástupce: A. Zuazo Araluze, abogado)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (zástupkyně: M. Polo Carreño a M. Granada Carpenter, abogadas)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 15. prosince 2010, DTL v. OHIM (T-188/10) — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria) (T-188/10), kterým Tribunál zamítl žalobu podanou proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. února 2010 (věc R 767/2009-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL a DTL Corporación SL.

Výrok

- 1) *Není namístě rozhodovat o kasačním opravném prostředku v rozsahu, v němž se týká služeb spadajících do třídy 37 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.*
- 2) *Kasační opravný prostředek se v rozsahu, v němž se týká služeb spadajících do třídy 42 ve smyslu Niceské dohody, zamítá.*
- 3) *DTL Corporación SL ponese náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 130, 30.4.2011.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Karlsruhe (Německo) dne 24. listopadu 2011 — Philipp Seeberger v. Studentenwerk Heidelberg

(Věc C-585/11)

(2012/C 49/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Účastníci původního řízení

Žalobce: Philipp Seeberger

Žalovaný: Studentenwerk Heidelberg

Předběžné otázky

Brání unijní právo vnitrostátní právní úpravě, která odmítá přiznání podpory na vzdělávání pro studium v jiném členském

státu výlučně z důvodu, že student, který uplatnil právo volného pohybu, neměl na počátku studia trvalé bydliště ve svém členském státu původu po dobu nejméně tří let? (¹)

(¹) Výklad článků 20 a 21 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) — občanství Unie a volný pohyb.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 25. listopadu 2011 — Anssi Ketelä

(Věc C-592/11)

(2012/C 49/25)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Anssi Ketelä

Zúčastněné strany: Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Předběžné otázky

1) Jak je nutno vykládat čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (¹) („zahajují poprvé činnost v zemědělském hospodářství jako jeho vedoucí“) a čl. 13 odst. 4 a 6 nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 (²), je-li zemědělská činnost součástí činnosti společnosti? Je v rámci přezkumu, zda někdo poprvé zahájil činnost v zemědělském hospodářství jako jeho vedoucí, nutno pro účely posouzení dřívější činnosti vycházet z toho, že dotčená osoba měla na základě své účasti rozhodující vliv ve společnosti, nebo z toho, jak vysoký byl její zisk ze zemědělství, nebo z toho, zda je možné její činnost ve společnosti považovat za vedení funkčně a hospodářsky samostatné produkční jednotky? Nebo je nutno vlastnictví podniku posuzovat jako celek a přitom kromě výše uvedených okolností zohlednit postavení dotyčné osoby v dané společnosti, jakož i otázku, zda skutečně nese podnikatelské riziko?

2) Je nutno vlastnictví podniku při posuzování otázky, jaký význam má dřívější činnost při poskytování podpory pro jinou činnost, pro niž se žádá o podporu, vykládat — pokud jde o dřívější a pokud jde o činnost — stejně? Je odeprání podpory pro zahájení činnosti mladých zemědělců ve smyslu článku 22 nařízení Rady z důvodu dříve vykonávané činnosti spojeno s předpokladem, že tato dřívější činnost podle platných právních předpisů v zásadě zakládala nárok na poskytnutí podpory?

- 3) Je nutno čl. 13 odst. 4 nařízení Komise vykládat v tom smyslu, že kritéria uvedená výše v první otázce, podle nichž se osoba považuje za vedoucího hospodářství, pokud zahájila činnost v zemědělském hospodářství, mohou být ve vnitrostátním právu upřesněna nebo blíže definována, nebo opravňuje toto ustanovení jen k definování zahájení činnosti?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (Úř. věst. L 277, s. 1).

(²) Nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (Úř. věst. L 368, s. 15).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 1. prosince 2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública

(Věc C-618/11)

(2012/C 49/26)

Jednací jazyk: portugalská

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: TVI Televisão Independente SA

Odpůrce: Fazenda Pública

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 16 odst. 1 ZDPH, jak je vyložen v napadeném rozsudku (v tom smyslu, že poplatek za vysílání komerční reklamy je inherentní poskytování služeb spočívajících ve vysílání reklamy, a proto musí být zahrnut do základu pro výpočet DPH u poskytování služeb), slučitelný s čl. 11 části A odst. 1 písm. a) směrnice 77/388/ES (¹) (nyní článek 73 směrnice Rady 2006/112/ES (²) ze dne 28. listopadu 2006) a zvláště se slovním spojením „protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat [...] za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby“?
- 2) Je čl. 16 odst. 6 písm. c) ZDPH, jak je vyložen v napadeném rozsudku (v tom smyslu, že poplatek za vysílání komerční reklamy nepředstavuje částku zaplacenou jménem a na účet příjemce služeb, přestože je v účetnictví zanesen jako průběžná položka a je určen veřejnoprávním organizacím, a proto není vyloučen ze základu pro výpočet DPH), slučitelný s čl. 11 části A odst. 3 písm. c) směrnice 77/388/ES [nyní čl. 79 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006] a zvláště se slovním spojením „částky, které osoba povinná k dani obdržela od svého kupujícího

nebo zákazníka na úhradu výdajů zaplacených jménem a na účet kupujícího nebo zákazníka a které zanesla do svého účetnictví jako průběžné položky“?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23)

(²) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Bruxelles (Belgie) dne 30. listopadu 2011 — Patricia Dumont de Chassart v. Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Věc C-619/11)

(2012/C 49/27)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Patricia Dumont de Chassart

Odpůrce: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Předběžná otázka

Poruše čl. 79 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (¹) obecné zásady rovnosti a zákazu diskriminace zakotvené mimo jiné v článku 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, případně ve spojení s články 17, 39 nebo 43 konsolidovaného znění Smlouvy o založení Evropského společenství, je-li vykládán v tom smyslu, že dovoluje, aby se pravidla ekvivalence dob pojištění, zaměstnání nebo samostatně výdělečně činnosti podle článku 72 nařízení (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství vztahovala jen na zemělého rodiče, v důsledku čehož pak čl. 56a odst. 1 koordinovaných zákonů o rodinných přídavcích ze dne 19. prosince 1939 znemožňuje, aby pozůstalý rodič — bez ohledu na svou státní příslušnost, avšak za předpokladu, že je státním příslušníkem členského státu nebo spadá do osobní působnosti nařízení (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a v období dvanácti měsíců

uvedeném v čl. 56a odst. 1 koordinovaných zákonů o rodinných přídavcích ze dne 19. prosince 1939 pracoval v jiném státě Evropské unie — předložil důkaz o splnění podmínky, že by jakožto příjemce ve smyslu čl. 51 odst. 3 bodu 1 koordinovaných zákonů o rodinných přídavcích ze dne 19. prosince 1939 mohl mít nárok na šest měsíčních paušálních přídávků za období dvanácti měsíců předcházejících smrti, zatímco pozůstalý rodič — bez ohledu na to, zda je belgickým státním příslušníkem, nebo státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie — který v období dvanácti měsíců uvedeném v čl. 56a odst. 1 koordinovaných zákonů o rodinných přídavcích ze dne 19. prosince 1939 pracoval výhradně v Belgii, například proto, že nikdy neopustil belgické území, takový důkaz předložit může?

(¹) Úř. věst. L 149, s. 2.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2011 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 20. září 2011 ve věci T-298/09, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise

(Věc C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): **Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE** (zástupci: N. Korogianakis, M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatelky

Navrhovatelka se domáhá toho, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí Tribunálu;
- vykonal svou pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci a zrušil rozhodnutí Generálního ředitelství pro vzdělávání a kulturu (GR EAC), kterým byla žalobkyně vybrána na základě nabídek, které předložila v rámci veřejného nabídkového řízení EAC/01/2008 na poskytování externích služeb v rámci vzdělávacích programů (ESP-ISEP) (Úř. věst. 2008/158-212752) v položce 1 „IS Vývoj a údržba“ a v položce 2 „IS Studie, testování, kurzy a podpora“, jako druhý dodavatel v kaskádovém mechanismu, což jí bylo sděleno dvěma dopisy ze dne 12. května 2009, jakož i posoudil návrh na náhradu škody podle článků 225 ES, 235 ES a 288 ES (nyní 256, 268 a 340 TFEU) a škody vzniklé v souvislosti s uvedeným nabídkovým řízením ve výši 9 544 480 eur (3 945 040 eur za položku 1 a 5 599 440 za položku 2),

— případně vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé,

— uložil Komisi náhradu právních a jiných nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v souvislosti s touto žalobou, včetně nákladů vynaložených v souvislosti původním řízením před Tribunálem o žalobě na neplatnost.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Navrhovatelka uplatňuje jediný důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného výkladu článku 100 odst. 2 finančního nařízení (¹) a článku 149 odst. 2 prováděcího nařízení.
- 2) Navrhovatelka se domáhá zrušení rozsudku ve věci T-298/09 z důvodu, že Komise nesplnila ve lhůtě podstatné formální náležitosti stanovené v čl. 100 odst. 2 finančního nařízení a čl. 149 odst. 2 prováděcího nařízení. Kromě toho omezené informace, které byly navrhovatelce opožděně sděleny nemohou být v žádném případě považovány za dostatečné a za splnění povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 100 odst. 2 finančního nařízení, jelikož neposkytují žádné odůvodnění nebo ospravedlnění příslušného hodnocení a neobsahují žádné informace o vlastnostech a přednostech nejlépe umístěného uchazeče.

(¹) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, term se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpořadu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 12. prosince 2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública

(Věc C-637/11)

(2012/C 49/29)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: TVI Televisão Independente SA

Odpůrce: Fazenda Pública

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 16 odst. 1 ZDPH, jak je vyložen v napadeném rozsudku (v tom smyslu, že poplatek za vysílání komerční reklamy je inherentní poskytování služeb spočívajících ve vysílání reklamy, a proto musí být pro účely DPH zahrnut do základu daně u poskytování služeb), slučitelný s čl. 11 části A odst. 1 písm. a) směrnice 77/388/ES (¹) (nyní článek 73 směrnice Rady 2006/112/ES (²) ze dne 28. listopadu 2006) a zvláště se slovním spojením „protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat [...] za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby?

- 2) Je čl. 16 odst. 6 písm. c) ZDPH, jak je vyložen v napadeném rozsudku (v tom smyslu, že poplatek za vysílání komerční reklamy nepředstavuje částku zaplacenou jménem a na účet příjemce služeb, přestože je zanesen do průběžných položek a je určen veřejnoprávním organizacím, jelikož není vyloučen ze základu daně pro výpočet DPH), slučitelný s čl. 11 části A odst. 3 písm. c) směrnice 77/388/ES (nyní čl. 79 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006) a zvláště se slovním spojením "částky, které osoba povinná k dani obdržela od svého kupujícího nebo zákazníka na úhradu výdajů zaplacených jménem a na účet kupujícího nebo zákazníka a které zanesla do svého účetnictví jako průběžné položky?"

- (¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23)
- (²) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. prosince 2011 Dimos Peramatos proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 12. října 2011 ve věci T-312/07, Dimos Peramatos v. Evropská komise

(Věc C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dimos Peramatos (zástupce: G. Gerapetritis, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu v rozsahu, v němž zamítá žalobu, kterou se navrhovatelka domáhala, aby byla zrušena jakákoliv její povinnost vrátit finanční částky vyplacené v rámci programu LIFE97/ENV/GR/000380, nebo podpůrně změnit napadené opatření tak, aby jí byla uložena povinnost zaplatit částku 93 795,32 eur, která byla pro účely účetnictví stanovena jako nezpůsobilý výdaj, jak to sama Komise uznala;

— vrátit věc Tribunálu k opětovnému přezkumu;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelem, a zejména honorářů advokátů.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka se na podporu svého kasačního opravného prostředku dovolává dvou důvodů kasačního opravného prostředku:

- 1) Nesprávný výklad dohody o financování uzavřené mezi Dimos Peramatos a Evropskou Komisí dne 17. července 1997 pod číslem K(97) 1997/29 v konečném znění, v rámci výkonu činností, které spadají do programu LIFE a právního rámce (nařízení č. 1973/1992), v rozsahu, v němž měl Tribunál za to, že povinnost uložená touto dohodou obci vysázet stromy nebyla řádně splněna.
- 2) Nesprávný výklad a porušení zásad řádné správy a právní jistoty z důvodu nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku v části týkající se povinnosti odůvodnit správní akty, které nepříznivě zasahují do právního postavení a které jsou přijímány orgány Evropské unie.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) dne 19. prosince 2011 — Ilgvars Brunovskis v. Lauku atbalsta dienests

(Věc C-650/11)

(2012/C 49/31)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ilgvars Brunovskis

Odpůrce: Lauku atbalsta dienests

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 125 odst. 1 nařízení č. 1782/2003 (¹) vykládán v tom smyslu, že prémie na krávu bez tržní produkce mléka je použitelná v závislosti na celkovém počtu krav bez tržní produkce mléka narozených v kalendářním roce?
- 2) Musí být čl. 102 odst. 2 nařízení 1973/2004 (²) vykládán v tom smyslu, že doba šesti měsíců má být chápána jako lhůta pro podání žádosti o prémii?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, pokud členský stát tuto lhůtu pro podání žádosti zkrátil, má

povinnost nahradit zemědělci případné ztráty, které mu vznikly tím, že nemohl plně využít lhůty pro podání žádosti stanovené v nařízení?

- ⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 3/40 s. 269).
- ⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1973/2004 dne 29. října 2004 kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ohledně režimů podpor stanovených v hlavě IV a IVa tohoto nařízení a ohledně využití půdy vyjmuté pro pěstování surovin (Úř. věst. L 345, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. prosince 2011 Mindo Srl proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 5. října 2011 ve věci T-19/06, Mindo Srl v. Evropská komise

(Věc C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Mindo Srl (zástupci: C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v celém rozsahu rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2011 ve věci T-19/06 Mindo v. Komise, a v důsledku toho
- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé, jelikož napadený rozsudek zbavil Mindo jejího práva na úplný soudní přezkum v prvním stupni,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek je založen na těchto důvodech:

Tribunál tvrdí, že Mindo nemá zájem na pokračování v řízení, protože by nemohla mít žádný prospěch ze zrušení napadeného rozsudku ani ve vztahu k žalobě Alliance One International Inc. („Alliance One“) o vrácení části zaplacené pokuty ani ve vztahu k následným žalobám třetích osob na náhradu škody.

Zprv navrhovatelka tvrdí, že výše uvedené závěry by se měly zrušit, protože porušují platné zákony, zakládají se na zkreslení skutkového stavu a každopádně se vyznačují nedostatečným a rozporuplným odůvodněním.

Zadruhé navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek musí být zrušen, neboť společnost Mindo zbavuje jejího práva na přístup k soudu (a v důsledku toho jejího práva na úplný soudní přezkum), nebo, v případě, že by byl napadený rozsudek vykládán v tom smyslu, že Mindo a Alliance One měly společně podat žalobu v prvním stupni, protože porušuje jejich právo na obhajobu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2011 Transcatlab SpA, v likvidaci, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 5. října 2011 ve věci T-39/06, Transcatlab v. Komise

(Věc C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Transcatlab SpA, v likvidaci (zástupci: C. Osti, A. Prastaro a G. Mastrantonio, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu (třetího senátu) ze dne 5. října 2011 vynesený ve věci T-39/06, Transcatlab v. Komise (dále jen „rozsudek“) v rozsahu, v němž rozhodl, že Standard Commercial Corp. (a tedy Alliance One International) se uznává za solidárně odpovědnou za protiprávní jednání, kterých se dopustila Transcatlab
- v důsledku toho snížit pokutu uloženou Transcatlab, a to tak, že se částečně zruší čl. 2 bod c) rozhodnutí Komise K(2005) 4012 v konečném znění v řízení podle čl. 81 odst. 1 ES, věc COMP/C.38.281/B.2 — Surový tabák — Itálie (dále jen „rozhodnutí“), a určit, že se pokuta musí stanovit s ohledem na obrat Transcatlab, který v účetním roce ukončeném v březnu 2005 představoval 32,338 milionů eur, na základě ustanovení čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/62 a čl. 23 bodu 2 nařízení č. 1/2003,
- v důsledku toho zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž ve vztahu k Transcatlab používá na základní částku pokuty koeficient 1,25
- zrušit rozsudek v rozsahu, v němž zamítá výtky Transcatlab týkající se a) nesnížení uložené pokuty v důsledku neexistence skutečného dopadu na trh, b) oslabení intenzity

protiprávního jednání v období 1999-2002 a c) polehčující okolnosti „rozumné pochybnosti“, i když se uplatnila v podobném španělském případě, a v důsledku toho snížit pokutu.

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudek zaprvé porušuje článek 296 SFEU, články 48 a 49 Listiny základních práv Evropské unie a v každém případě zásady, kterými se řídí důkazní břemeno a právo Transcatab na obhajobu. Během jednání v prvním stupni byla předložena tvrzení a důkazy za účelem vyvrácení domněnky o skutečném výkonu rozhodující vlivu SCC na chování Transcatab. Tato tvrzení a důkazy, která jsou *relevantní* a v každém případě *nejsou bezvýznamná* na základě nedávné judikatury Soudního dvora, si vyžadovala přinejmenším konkrétní posouzení a v případě zamítnutí přiměřené odůvodnění. Navrhovatelka se domnívá, že Tribunál neprovedl jedno ani druhé. V každém případě se navrhovatelka domnívá, že rozsudek tím, že rozhodl o přípustnosti uplatnění *nových* důkazů v rozhodnutí napadeném před Tribunálem, porušil zásady upravující důkazní břemeno a v každém případě právo Transcatab na obhajobu.

Zadruhé se navrhovatelka domnívá, že se Tribunál tím, že nepřijal výtky týkající se neexistence skutečného vlivu protiprávního jednání na trh a oslabení intenzity protiprávního jednání v období od roku 1999 do roku 2002 dopustil zkreslení důkazů a každém případě porušil obecné zásady týkající se výkladu správních aktů evropských orgánů, povinnost odůvodnění, která mu přísluší, pravidla v oblasti důkazního břemene, právo Transcatab na obhajobu a pravidlo *non ultra petita*.

Zatřetí podle navrhovatelky došlo v rozsudku k nesprávnému právnímu posouzení, jakož i k nedostatečnému a nelogickému odůvodnění v části, ve které Tribunál zamítl výtku Transcatab týkající se porušení zásady rovného zacházení spočívající v neuplatnění polehčující okolnosti zakládající se na existenci „rozumné pochybnosti“, která byla nicméně uplatněna v podobném španělském případě.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2011 — Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Rada Evropské unie

(Věc C-656/11)

(2012/C 49/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: C. Murrell, zmocněnkyně, a A. Dashwood, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2011⁽¹⁾ o postoji, který má Evropská unie zaujmout ve smíšeném výboru zřízeném podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, pokud jde o nahrazení přílohy II této dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Žalobou podanou podle článku 263 SFEU se Spojené království Velké Británie a Severního Irska domáhá zrušení ve smyslu článku 264 SFEU rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2011 o postoji, který má Evropská unie zaujmout ve smíšeném výboru zřízeném podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, pokud jde o nahrazení přílohy II této dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení.
- 2) Článek 48 SFEU je jediným hmotněprávním základem uvedeným v rozhodnutí.
- 3) Daným rozhodnutím se mění příloha II k Dohodě ze dne 21. června 1999 mezi Evropskou unií a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob. Příloha II k této Dohodě se týká výlučně koordinace systémů sociálního zabezpečení mezi EU a Švýcarskem. Účelem změn přílohy II, které by sporné rozhodnutí přineslo, je zohlednit změny v unijním systému koordinace sociálního zabezpečení. Jedním z účinků zamýšlených změn Přílohy II by bylo rozšíření na státní příslušníky Švýcarska, kteří sami nejsou výdělečně činní, ani nejsou rodinnými příslušníky osoby, která výdělečně činná je (dále jen „hospodářsky neaktivní osoby“), práv, která jim nejsou přiznána stávajícím právním režimem podle přílohy II.
- 4) Spojené království tvrdí, že článek 48 SFEU nemůže sloužit jako jediný hmotněprávní základ opatření, které má mít takové důsledky. Uvedené ustanovení je určeno k usnadnění volného pohybu (a) uvnitř Unie, nikoli mezi Unií a třetími zeměmi, a (b) osob, které jsou výdělečně činné nebo jejich rodin, nikoli hospodářsky neaktivních osob. Náležitým právním základem je čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU. Toto ustanovení zakládá pravomoc přijmout opatření v oblasti „vymezení práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě, včetně podmínek upravujících svobodu pohybovat se a pobývat v ostatních členských státech“.

- 5) Článek 79 odst. 2 písm. b) SFEU je obsažen v Hlavě V části třetí Smlouvy. Podle Protokolu č. 21 připojeného ke Smlouvám se opatření podle hlavy V nepoužijí ve vztahu ke Spojenému království (či Irsku), ledaže takový členský stát oznámí, že je ochotný se účastnit jejich provádění („opt-in“). Rada tím, že namísto čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU nesprávně zvolila článek 48 SFEU jako hmotněprávní základ daného rozhodnutí, odepřela Spojenému království právo zvolit si, že se nebude podílet na provádění tohoto rozhodnutí a že jím nebude vázáno.
- 6) Rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2011 by tedy mělo být zrušeno, jelikož bylo přijato na nesprávném právním základě s tím důsledkem, že Spojenému království byla upřena práva podle Protokolu č. 21.

(¹) Úř. věst. L 341, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 27. prosince 2011 — TVI Televisão Independente SA v. Fazenda Pública

(Věc C-659/11)

(2012/C 49/35)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: TVI Televisão Independente SA

Odpůrce: Fazenda Pública

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 16 odst. 1 ZDPH, jak je vyložen v napadeném rozsudku (v tom smyslu, že poplatek za vysílání komerční reklamy je inherentní poskytování služeb spočívajících ve vysílání reklamy, a proto musí být pro účely DPH zahrnut do základu daně u poskytování služeb), slučitelný s čl. 11 části A odst. 1 písm. a) směrnice 77/388/ES (¹) (nyní článek 73 směrnice Rady 2006/112/ES (²) ze dne 28. listopadu 2006) a zvláště se slovním spojením „protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat [...] za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby“?

- 2) Je čl. 16 odst. 6 písm. c) ZDPH, jak je vyložen v napadeném rozsudku (v tom smyslu, že poplatek za vysílání komerční reklamy nepředstavuje částku zaplacenou jménem a na účet příjemce služeb, přestože je zanesen do průběžných položek a je určen veřejnoprávním organizacím, jelikož není vyloučen ze základu daně pro výpočet DPH), slučitelný s čl. 11 části A odst. 3 písm. c) směrnice 77/388/ES (nyní čl. 79 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006) a zvláště se slovním spojením „částky, které osoba povinná k dani obdržela od svého kupujícího nebo zákazníka na úhradu výdajů zaplacených jménem a na účet kupujícího nebo zákazníka a které zanesla do svého účetnictví jako průběžné položky“?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23)

(²) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2011 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-356/10) (¹)

(2012/C 49/36)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 246, 11.9.2010.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. listopadu 2011 — 4care AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Laboratorios Diafarm, SA

(Věc C-535/10) (¹)

(2012/C 49/37)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. listopadu
2011 — Evropská komise v. Rakouská republika**

(Věc C-568/10) ⁽¹⁾

(2012/C 49/38)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 19.2.2011.

**Usnesení předsedy šestého senátu Soudního dvora ze dne
22. listopadu 2011 — Evropská komise v. Rakouská
republika**

(Věc C-582/10) ⁽¹⁾

(2012/C 49/39)

Jednací jazyk: němčina

Předseda šestého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. ledna 2012 — Storck v. OHIM– RAI (Ragolizia)

(Věc T-462/09) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Ragolizia — Starší slovní ochranná známka Společenství FAVOLIZIA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2012/C 49/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: August Storck KG (Berlín, Německo) (zástupci: I. Rohr, P. Goldenbaum a T. Melchert, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Radiotelevisione italiana SpA (RAI) (Řím, Itálie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. září 2009 (věc R 1779/2008-4), které se týká námitkového řízení mezi společnostmi Radiotelevisione italiana SpA (RAI) a August Storck KG.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti August Storck KG se ukládá nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 11, 16.1.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2011 — Marcuccio v. Komise

(Věc T-311/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Úhrada léčebných výloh — Rozhodnutí Komise zamítajících 100 % úhradu některých léčebných výloh vynaložených navrhovatelem — Zkreslení — Povinnost uvést odůvodnění — Šetření — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Překážka věci rozsouzené — Překážka věci zahájené — Potvrzující akt“)

(2012/C 49/41)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 20. května 2009, Marcuccio v. Komise (F-73/08, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) a domáhající se zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Evropské komisi v rámci řízení na tomto stupni.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2011 — Stichting Woonlinie a další v. Komise

(Věc T-202/10) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Systém podpor poskytnutých Nizozemskem společností působícími v oblasti sociálního bydlení — Existující podpory — Rozhodnutí o schválení závazků členského státu — Žaloba na neplatnost — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“)

(2012/C 49/42)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stichting Woonlinie (Woudrichem), Stichting Allee Onen (Roosendaal, Nizozemsko); Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Nizozemsko); Stichting WoonInvest (Leidschendam-Voorburg, Nizozemsko); a Stichting Woonstede (Ede, Nizozemsko) (zástupci: P. Glazener, E. Henny a T. Ottervanger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet, S. Noë a S. Thomas, zmocněnci, ve spolupráci s H. Gilliamsem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 9963 v konečném znění ze dne 15. prosince 2009 týkajícího se státní podpory E 2/2005 a N 642/2009 — Nizozemsko — Stávající podpora a zvláštní podpora projektů pro společnosti působící v oblasti sociálního bydlení.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

- 2) Není třeba rozhodnout o návrzích Vesteda Groep BV, Sdružení institucionálních investorů v oblasti nemovitostí v Nizozemsku, Valonské společnosti pro bydlení, Sociální unie pro bydlení a Evropského koordinačního výboru pro sociální bydlení (Cecodhas) na vstup do řízení jako vedlejších účastníků.
- 3) Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest a Stichting Woonstede ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Vesteda Groep B, Sdružení institucionálních investorů v oblasti nemovitostí v Nizozemsku, Valonská společnost pro bydlení, Sociální unie pro bydlení a Cecodhas ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2011 — Stichting Woonpunt a další v. Komise

(Věc T-203/10) (¹)

(„Státní podpory — Systém podpor poskytnutých Nizozemskem společností působícími v oblasti sociálního bydlení — Existující podpory — Rozhodnutí o schválení závazků členského státu — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje nová podpora za slučitelnou — Žaloba na neplatnost — Neexistence osobního dotčení — Právní zájem na pokračování v řízení — Nepřípustnost“)

(2012/C 49/43)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stichting Woonpunt (Beek, Nizozemsko); Stichting Com.wonen (Rotterdam, Nizozemsko); Woningstichting Haag Wonen (La Haye, Nizozemsko); a Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Nizozemsko) (zástupci: P. Glazener, E. Henny a T. Ottervanger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet, S. Noë a S. Thomas, zmocněnci, ve spolupráci s H. Gilliamsem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 9963 v konečném znění ze dne 15. prosince 2009 týkajícího se státní podpory E 2/2005 a N 642/2009 — Nizozemsko — Stávající podpora a zvláštní podpora projektů pro společnosti působící v oblasti sociálního bydlení.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Není třeba rozhodnout o návrzích Vesteda Groep BV a Sdružení institucionálních investorů v oblasti nemovitostí v Nizozemsku na vstup do řízení jako vedlejších účastníků.

- 3) Stichting Woonpunt, Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen a Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

- 4) Vesteda Groep BV a Sdružení institucionálních investorů v oblasti nemovitostí v Nizozemsku ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Gooré v. Rada

(Věc T-285/11) (¹)

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny — Vynětí ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Žaloba na náhradu škody — Zjevně neopodstatněná žaloba“)

(2012/C 49/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Charles Kader Gooré (Abidžan, Pobřeží slonoviny) (zástupce: F. Meynot, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen, G. Étienne a M. Chavrier, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (EU) č. 330/2011 ze dne 6. dubna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 93, s. 10), v rozsahu, ve kterém se týká žalobce, a návrh na náhradu škody.

Výrok

- 1) Není již namístě rozhodovat o návrhu na zrušení nařízení Rady (EU) č. 330/2011 ze dne 6. dubna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny.
- 2) Návrh na náhradu škody se zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponесе vlastní náklady řízení.
- 4) Není namístě rozhodovat o návrhu Evropské komise na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.

(¹) Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 22. prosince 2011 — Al Chihabi v. Rada**(Věc T-593/11 R)**

(„Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na předběžné opatření — Nedostatek naléhavosti — Neexistence vážné a nenapravitelné újmy“)

(2012/C 49/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Fares Al-Chihabi (Alep, Sýrie) (zástupci: L. Ruessmann a W. Berg, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a R. Liudvi naviciute-Cordeiro, zmocněnci)

Předmět věci

Podstatou návrhu je odklad provádění rozhodnutí Rady 2011/522/SZBP ze dne 2. září 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 228, s. 16), nařízení Rady (EU) č. 878/2011 ze dne 2. září 2011, kterým se mění nařízení (EU) č. 442/2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 228, s. 1), rozhodnutí Rady 2011/684/SZBP ze dne 13. října 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 269, s. 33), jakož i nařízení Rady (EU) č. 1011/2011 ze dne 13. října 2011, kterým se mění nařízení (EU) č. 442/2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 269, s. 18), v rozsahu, v němž se týkají žalobce.

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2011 A proti rozsudku vydanému dne 14. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-12/09, A v. Komise

(Věc T-595/11 P)

(2012/C 49/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: A (Port-Vendres, Francie) (zástupci: B. Cambier, A. Paternostre a L. Levi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) žádá:

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 14. září 2011 ve věci F-12/09;
- vyhovět návrhům podaným navrhovatelem v prvním stupni v souladu s tím
 - zrušit rozhodnutí, kterými Evropská komise zamítá vyplacení odškodnění navrhovateli, dlužného na základě článku 73 služebního řádu a uložit jí, aby navrhovateli neprodleně vyplatila odškodnění podle článku 73 služebního řádu jakož i další odškodnění podle obecných právních zásad ve výši rozdílu mezi výší skutečně vzniklé škody a odškodněním podle článku 73 služebního řádu;
 - uložit Komisi, aby navrhovateli zaplatila úroky z prodlení počínaje od prosince 2004 — okamžiku, k němuž měla být nemoc uznána jako nemoc z povolání, výše vzniklé škody a trvalá povaha jeho zdravotního stavu;
 - uložit Evropské komisi zaplatit navrhovateli jakoukoli částku, která se Soudu jeví jako přiměřená k vyrovnání nemateriální újmy, která navrhovateli vznikla na základě četných porušení povinností a pravidel, kterých se dopustily útvary Evropské komise při provádění zdravotního řízení týkajícího se navrhovatele;
 - uložit žalované náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel tři důvody kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady dodržení přiměřené doby trvání řízení, povinnosti péče a zásady legitimního očekávání jakož i zkrácení skutečností vyplývajících ze spisu.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení práva na úplnou náhradu vzniklé újmy.
- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 73 a 90 Služebního řádu úředníků Evropské unie, zásad řádné správy a hospodárnosti řízení, zákazu zpětného účinku, zásady hierarchie norem a pojmu konsolidace jakož i zkracování skutkových okolností a tvrzení žalobce.

Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — Sky Deutschland a Sky Deutschland Fernsehen v. Komise**(Věc T-626/11)**

(2012/C 49/47)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Sky Deutschland AG (Unterföhring, Německo) a Sky Deutschland Fernsehen GmbH & Co. KG (Unterföhring) (zástupci: A. Cordewener, F. Kutt a C. Jehke, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuji, aby Tribunal:

- prohlásil rozhodnutí žalované ze dne 26. ledna 2011 v řízení o státní podpoře C 7/2010 (ex CP 250/2009 a NN 5/2010) Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“), za neplatné v plném rozsahu;
- podpůrně prohlásil výše uvedené rozhodnutí za neplatné přinejmenším v rozsahu, v němž v tomto rozhodnutí není ve prospěch podniků, které jsou ve stejném postavení jako žalobkyně č. 1 a č. 2, upravena žádná výjimka z povinnosti navrácení dotčených prostředků stanovené v člancích 4 a 5 uvedeného rozhodnutí, která by se zakládala na zásadě ochrany legitimního očekávání, nebo alespoň přechodná právní úprava působící ve prospěch takových podniků;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně v podstatě následující:

- Žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně dospívá k závěru, že systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“) podle § 8c odst. 1a německého zákona o dani z příjmu právnických osob (KStG) představuje protiprávní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU. Žalobkyně v této souvislosti mimo jiné uvádí, že žalovaná mylně vychází z toho, že úprava podle § 8c odst. 1a KStG má selektivní povahu a představuje neodůvodněnou výjimku ze zásady zakotvené v § 8c odst. 1 KStG, podle níž daňové ztráty právnické osoby v případě změny držitele obchodního podílu v této společnosti za určitých podmínek zanikají. Podle názoru žalobkyň žalovaná na právní úpravu podle § 8c odst. 1 KStG nesprávně nahlíží jako na příslušný vnitrostátní referenční systém pro účely přezkumu dané podpory.
- Příslušným referenčním systémem je zásada stanovená německým právem poskytující možnost zápočtu ztrát v dalších zdaňovacích obdobích, která vyplývá z tzv. objektivního aspektu zásady odpočitatelnosti nákladů. Podle názoru

žalobkyň je tento referenční systém systémem převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a KStG jen potvrzen. Ustanovení § 8c odst. 1 KStG navíc nemůže představovat příslušný vnitrostátní referenční systém také proto, že tato norma je z hlediska německého Základního zákona protiústavní.

- Právní úprava podle § 8c odst. 1a KStG krom toho představuje tzv. všeobecnou výjimku, které mohou potenciálně využít všechny hospodářské subjekty postižené ztrátou a kterou není neupřednostněna žádná konkrétně vymezená skupina subjektů na trhu. Podle názoru žalobkyň tak systém převodu daňových ztrát nemá selektivní povahu.
- Systém převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a KStG je odůvodněn i v důsledku povahy a vnitřní struktury německého daňového systému, jelikož tato norma stanoví meze účinkům, které vyvolává omezení možnosti odpočtu ztrát podle § 8c odst. 1 KStG. Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že § 8c KStG ve svém původním znění je právní úpravou k zamezení zneužití, která dospěla příliš daleko, a že následné doplnění (se zpětnými účinky) tohoto ustanovení ustanovením § 8c odst. 1a KStG pouze redukuje přílišný rozsah působnosti § 8c odst. 1 KStG a v tomto rozsahu obnovuje platnost všeobecné možnosti zápočtu ztrát v dalších zdaňovacích obdobích jakožto příslušného referenčního systému.
- Žalobkyně konečně tvrdí, že je třeba chránit jejich legitimní očekávání, jelikož zamítavé rozhodnutí žalované nebylo předvídatelné a jelikož žalovaná ani nevznášela žádné námitky k obdobně strukturované předcházející právní normě obsažené v § 8 odst. 4 KStG v tehdejšímu znění, či ke srovnatelné právní úpravě jiných členských států.

Žaloba podaná dne 2. prosince 2011 — ATMvision v. Komise**(Věc T-627/11)**

(2012/C 49/48)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: ATMvision AG (Salem, Německo) (zástupci: A. Cordewener, F. Kutt a C. Jehke, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- prohlásil rozhodnutí žalované ze dne 26. ledna 2011 v řízení o státní podpoře C 7/2010 (ex CP 250/2009 a NN 5/2010) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“), za neplatné v plném rozsahu;

- podpůrně prohlásil výše uvedené rozhodnutí za neplatné přinejmenším v rozsahu, v němž v tomto rozhodnutí není ve prospěch podniků, které jsou v postavení jako žalobkyně, upravena žádná výjimka z povinnosti navrácení dotčených prostředků stanovené v člancích 4 a 5 uvedeného rozhodnutí, která by se zakládala na zásadě ochrany legitimního očekávání, nebo alespoň přechodná právní úprava působící ve prospěch takových podniků;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně v podstatě následující:

- Žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně dospívá k závěru, že systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel“) podle § 8c odst. 1a německého zákona o dani z příjmu právnických osob (KStG) představuje protiprávní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU. Žalobkyně v této souvislosti mimo jiné uvádí, že žalovaná mylně vychází z toho, že úprava podle § 8c odst. 1a KStG má selektivní povahu a představuje neodůvodněnou výjimku ze zásady zakotvené v § 8c odst. 1 KStG, podle níž daňové ztráty právnické osoby v případě změny držitele obchodního podílu v této společnosti za určitých podmínek zanikají. Podle názoru žalobkyně žalovaná na právní úpravu podle § 8c odst. 1 KStG nesprávně nahlíží jako na příslušný vnitrostátní referenční systém pro účely přezkumu dané podpory.
- Příslušným referenčním systémem je zásada stanovená německým právem poskytující možnost zápočtu ztrát v dalších zdaňovacích obdobích, která vyplývá z tzv. objektivního aspektu zásady odpočitatelnosti nákladů. Podle názoru žalobkyně je tento referenční systém systémem převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a KStG jen potvrzen. Ustanovení § 8c odst. 1 KStG navíc nemůže představovat příslušný vnitrostátní referenční systém také proto, že tato norma je z hlediska německého Základního zákona protiústavní.
- Právní úprava podle § 8c odst. 1a KStG krom toho představuje tzv. všeobecnou výjimku, které mohou potenciálně využít všechny hospodářské subjekty postižené ztrátou a kterou není neupřednostněna žádná konkrétně vymezená skupina subjektů na trhu. Podle názoru žalobkyně tak systém převodu daňových ztrát nemá selektivní povahu.
- Systém převodu daňových ztrát podle § 8c odst. 1a KStG je odůvodněn i v důsledku povahy a vnitřní struktury německého daňového systému, jelikož tato norma stanoví meze účinkům, které vyvolává omezení možnosti odpočtu ztrát podle § 8c odst. 1 KStG. Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že § 8c KStG ve svém původním znění je právní úpravou k zamezení zneužití, která dospěla příliš daleko, a že následné doplnění (se zpětnými účinky) tohoto ustanovení ustano-

vením § 8c odst. 1a KStG pouze redukuje přílišný rozsah působnosti § 8c odst. 1 KStG a v tomto rozsahu obnovuje platnost všeobecné možnosti zápočtu ztrát v dalších zdaňovacích obdobích jakožto příslušného referenčního systému.

- Žalobkyně konečně tvrdí, že je třeba chránit její legitimní očekávání, jelikož zamítavé rozhodnutí žalované nebylo předvídatelné a jelikož žalovaná ani nevznášela žádné námitky k obdobně strukturované předcházející právní normě obsažené v § 8 odst. 4 KStG v tehdejšímu znění, či ke srovnatelné právní úpravě jiných členských států.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2011 — Biogas Nord v. Komise

(Věc T-628/11)

(2012/C 49/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Biogas Nord AG (Bielefeld, Německo) (zástupce: C. Birkemeyer, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil podle článku 264 SFEU rozhodnutí Komise 2011/527/EU ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „KStG, Sanierungsklausel (systém převodu daňových ztrát)“ (oznámeno pod číslem K(2011) 275);
- uložil Komisi podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod: dodržení zásady soukromého věřitele

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se v případě § 8c odst. 1a německého Körperschaftsteuergesetz (zákon o dani z příjmu právnických osob) (dále jen „KStG“) nejedná o státní podporu ve smyslu článku 107 a násl. SFEU, neboť zvýhodněné podniky poskytují protiplnění stejné hodnoty, které obstojí ve srovnání s chováním soukromého věřitele v tržním hospodářství.

2) Druhý žalobní důvod: chybějící selektivnost

Žalobkyně ohledně tohoto bodu tvrdí, že se v případě § 8c odst. 1a KStG nejedná o státní podporu ve smyslu článku 107 a násl. SFEU, neboť toto ustanovení nemá žádný selektivní zvýhodňující účinek.

3) Třetí žalobní důvod: ochrana legitimního očekávání

Žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu tvrdí, že se na podniky, které předtím, než se dozvěděly o řízení zahájeném Komisí podle čl. 108 odst. 2 SFEU, provedly převody nemovitostí, vztahuje ve vztahu k napadenému rozhodnutí ochrana legitimního očekávání.

Žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu tvrdí, že se na podniky, které předtím, než se dozvěděly o řízení zahájeném Komisí podle čl. 108 odst. 2 SFEU, provedly převody nemovitostí, vztahuje ve vztahu k napadenému rozhodnutí ochrana legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2011 — Biogas Nord Anlagenbau v. Komise

(Věc T-629/11)

(2012/C 49/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Biogas Nord Anlagenbau GmbH (Bielefeld, Německo) (zástupce: C. Birkemeyer, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil podle článku 264 SFEU rozhodnutí Komise 2011/527/EU ze dne 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „KStG, Sanierungsklausel (systém převodu daňových ztrát)“ (oznámeno pod číslem K(2011) 275);

— uložil Komisi podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod: dodržení zásady soukromého věřitele

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se v případě § 8c odst. 1a německého Körperschaftsteuergesetz (zákon o dani z příjmu právnických osob) (dále jen „KStG“) nejedná o státní podporu ve smyslu článku 107 a následně SFEU, neboť zvýhodněné podniky poskytují protiplnění stejné hodnoty, které obtoží ve srovnání s chováním soukromého věřitele v tržním hospodářství.

2) Druhý žalobní důvod: chybějící selektivnost

Žalobkyně ohledně tohoto bodu tvrdí, že se v případě § 8c odst. 1a KStG nejedná o státní podporu ve smyslu článku 107 a následně SFEU, neboť toto ustanovení nemá žádný selektivní zvýhodňující účinek.

3) Třetí žalobní důvod: ochrana legitimního očekávání

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2011 Peterem Stroblem proti rozsudku vydanému dne 29. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-56/05, Strobl v. Komise

(Věc T-630/11 P)

(2012/C 49/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Peter Strobl (Besozzo, Itálie) (zástupce: H.-J. Rüber, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. září 2011 ve věci Strobl v. Komise,

— prohlásil rozhodnutí žalované o zařazení žalobce do platové třídy při jeho jmenování dne 7. října 2004 za nesprávné a zrušil toto rozhodnutí,

— uložil žalované povinnost ukončit diskriminaci žalobce a poskytnout mu náhradu za újmu, která mu byla způsobena,

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatel vytýká tato právní pochybení:

1) Nesprávné zjištění skutkových okolností Soudem pro veřejnou službu, pokud jde o odborné zkušenosti vyžadované pro pracovní místo navrhovatele.

2) Nesprávné zjištění skutkových okolností Soudem pro veřejnou službu a rozporuplná interpretace důkazů, pokud jde o zařazení navrhovatele do platové třídy a v tomto rozsahu porušení povinnosti uvést odůvodnění.

3) Porušení povinnosti uvést odůvodnění Soudem pro veřejnou službu při zamítnutí některých žalobních důvodů navrhovatele.

- 4) Porušení povinnosti uvést odůvodnění Soudem pro veřejnou službu, pokud jde o přezkum platového stupně navrhovatele.
- 5) Chybějící odůvodnění Soudu pro veřejnou službu, pokud jde o použitelnost relevantní judikatury.

Žaloba podaná dne 12. prosince 2011 — European Dynamics Belgium a další v. Evropská agentura pro léčivé přípravky

(Věc T-638/11)

(2012/C 49/52)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Dynamics Belgium SA (Brusel, Belgie), European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Lucembursko), Evropaiki Dinamiki — Proigmena Sistimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko), European Dynamics UK Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: B. Christinos, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské agentury pro léčivé přípravky EMA/787935/2011 (dále jen „EMA“); oznámené žalobkyním dne 3. října 2011, kterým EMA zamítla nabídku, kterou předložily v rámci sporného nabídkového řízení,
- zrušil rozhodnutí výkonného ředitele EMA EMA/882467/2011 ze dne 9. listopadu 2011, kterým se zamítá žádost žalobkyň o informace týkající se složení hodnotící komise,
- uložil EMA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhají zrušení následujících aktů: zaprvé rozhodnutí Evropské agentury pro léčivé přípravky EMA/787935/2011 oznámeného žalobkyním dne 3. října 2011, kterým EMA zamítla nabídku, kterou předložily v rámci otevřeného nabídkového řízení EMA/2011/05/DV a zadruhé rozhodnutí výkonného ředitele EMA EMA/882467/2011 ze dne 9. listopadu 2011, kterým se zamítá opakovaná žádost žalobkyň o přístup k dokumentům nabídkového řízení týkajícím se složení hodnotící komise.

Žalobkyně se domáhají zrušení prvního napadeného rozhodnutí pro porušení podstatných formálních náležitostí a zejména pro neexistenci nebo nedostatek odůvodnění, jakož i pro absolutní nedostatek odůvodnění, protože a) první napadené rozhodnutí

neobsahovalo a nadále neobsahuje dostatečné odůvodnění, pokud jde o důvody odmítnutí jejich nabídky a v každém případě je odůvodnění chybné. Žalobkyně zvláště tvrdí, že první napadené rozhodnutí neobsahuje komentáře k bodům, ve kterých byla jejich nabídka méně výhodná, jakož i k bodům, ve kterých byly nabídky jiných uchazečů lepší, b) první napadené rozhodnutí neobsahovalo a nadále neobsahuje odůvodnění, pokud jde o matematický vzorec (algoritmus) použitý na získání přesných známek (do druhého desetinného místa) přiznaných žalobkyním, c) první napadené rozhodnutí neobsahovalo a nadále neobsahuje odůvodnění, pokud jde o důvody, pro které finanční nabídka předložená jedním z uchazečů nebyla posouzena jako příliš nízká.

Žalobkyně tvrdí, že druhé napadené rozhodnutí musí být zrušeno podle článku 263 SFEU z důvodu, že porušuje pravidlo práva Unie a konkrétně nařízení č. 1049/2001, jak je upřesněno prováděcími ustanoveními tohoto nařízení pro EMA, jelikož EMA zamítla žádost o přístup žalobkyň ke jménům a údajům členů hodnotící komise sporného nabídkového řízení.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2011 — Heads! v. OHIM (HEADS)

(Věc T-639/11)

(2012/C 49/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Heads! GmbH & Co. KG (Mnichov, Německo) (zástupci: A. Jaeger-Lenz a T. Bösling, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. října 2011 ve věci R 2348/2010-1 v rozsahu, v němž zamítl zápis ochranné známky č. 8 327 926 „HEADS“ pro služby zařazené do třídy 35 „vedení podniku, správa podniku, personální poradenství a poradenství při vedení podniku, personální marketing, zprostředkování odborných a vedoucích pracovníků, personální leasing odborných a vedoucích pracovníků (vedení na určitou dobu)“;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „HEADS“ pro služby zařazené do třídy 35

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož dotčená ochranná známka Společenství má rozlišovací způsobilost a jelikož odvolací senát jako důvod pro zamítnutí podle článku 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, na němž založil své rozhodnutí, neuvedl žádné zvláštní závěry, založil své posouzení nepřipustným způsobem na kombinaci slov, která nebyla předmětem přihlášky, nesprávně vycházel z rozhodnutí Spolkového patentového soudu a závěry, které vyvodil z údajného vnímání dotčené veřejnosti nejsou správné.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2011 Haraldem Mischem proti rozsudku vydanému dne 29. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-70/05, Mische v. Komise

(Věc T-641/11 P)

(2012/C 49/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Harald Mische (Brusel, Belgie) (zástupci: R. Holland, J. Mische a M. Velardo, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- Zrušil rozsudek Evropského soudu pro veřejnou službu ze dne 29. září 2011 ve věci F-70/05 a v rozsahu, ve kterém je to možné na základě skutečností předložených Soudnímu dvoru, vydal rozsudek, a
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 11. listopadu 2004 v rozsahu, ve kterém určuje platovou třídu navrhovatele;
- nařídil Komisi náhradu veškeré způsobené škody (včetně škod na jeho služebním postupu, oprávněném a pravidelném platu, nemateriálních škod, včetně úroků z prodlení atd.);
- nařídil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení i řízení před Soudem pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje tři důvody kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Soud pro veřejnou službu nesprávně nepřezkoumal žalobní důvod týkající se porušení článku 41 odst. 4 listiny základních práv Evropské unie, jakož i odstavce 3 uvedeného ustanovení, které se týká práva na náhradu škody, zejména jeho podmínek „spravedlnosti“ a „přiměřené lhůty“,

pro řešení záležitostí navrhovatele ve vztahu k řadě faktických situací, i když takovéto porušení bylo v žalobním důvodu výslovně uplatněno.

- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Soud pro veřejnou službu nesprávně prohlásil za nepřipustný žalobní důvod uplatňující porušení čl. 5 odst. 5 služebního řádu⁽¹⁾, jehož zvláštní zákonné podmínky stanoví, že nikoliv pouze rovné, ale „stejně podmínky pro přijetí a služební postup platí pro úředníky...“.
- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Soud pro veřejnou službu nesprávně nevzal v úvahu právně nabytou kontinuitu služebního postupu bývalých dočasných zaměstnanců, jak byla vyjasněna Soudním dvorem v nedávné judikatuře (věc C-177/10). Krom toho Soud pro veřejnou službu neprávem prohlásil za nepřipustný žalobní důvod vycházející z protiprávnosti čl. 5 odst. 4 přílohy XIII. služebního řádu, s odůvodněním, že navrhovatel nebyl zařazen do platové třídy podle tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130).

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2011 Haraldem Mischem proti rozsudku vydanému dne 29. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-93/05, Mische v. Parlament

(Věc T-642/11 P)

(2012/C 49/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Harald Mische (Brusel, Belgie) (zástupci: R. Holland, J. Mische a M. Velardo, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Evropského soudu pro veřejnou službu ze dne 29. září 2011 ve věci Mische v. Parlament, F-93/05, a na základě skutečností před Soudem vydal rozhodnutí v možném rozsahu a:
- zrušil rozhodnutí Parlamentu ze dne 4. října 2004 v rozsahu, v němž určuje navrhovatelovo zařazení do třídy;
- nařídil Parlamentu, aby nahradil veškeré způsobené škody (včetně škod způsobených jeho služebním postupu, zákonnému a řádnému platu, nehmotné újmy, úroků z prodlení atd.);

— uložil Parlamentu náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před Soudem pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatel předkládá tři důvody kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z tvrzení, že se Soud pro veřejnou službu dopustil nesprávného posouzení, když prohlásil žalobu za nepřipustnou z důvodu pozdního podání.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z tvrzení, že se Soud pro veřejnou službu dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že žaloba je nepřipustná, protože žalobci nemůže poskytnout žádnou výhodu a žalobce tedy postrádal zájem na podání žaloby.
- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z tvrzení, že Soud pro veřejnou službu nerozhodl o důvodech vznesených k opodstatněnosti žaloby, zejména o porušení čl. 41 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie nebo čl. 5 odst. 5 služebního řádu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství (Úř. věst. 2004, L 124, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. prosince 2011 — Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler v. Rada

(Věc T-643/11)

(2012/C 49/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Čína) a Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Německo) (zástupci: K. Neuhaus, H. Freund a B. Ecker, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

- prohlásit žalobu za přípustnou;
- zrušit prováděcí nařízení (EU) č. 1008/2011 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyň;
- uložit žalované nést vlastní náklady a náhradu nákladů žalobkyň.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně předkládají tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení práv žalobkyň na obhajobu, jelikož žalovaná výslovně nevzala v potaz části tvrzení žalobkyň.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 11 odst. 2, čl. 3 odst. 2, 6 a 7 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽²⁾, jelikož žalovaná založila své závěry o újmě a příčinných souvislostech na několika faktických chybách. Žalovaná podložila svá zjištění skutečnostmi, které jsou v rozporu s těmi, které jsou uvedeny v napadeném nařízení:
 - zaprvé, vzhledem k poměrnému vývoji ukazatelů újmy výroby a objemu prodeje vůči spotřebě Unie;
 - zadruhé, vzhledem vývoji výnosnosti průmyslu Unie a
 - zatřetí, vzhledem k vývoji cen průmyslu Unie.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 11 odst. 2, čl. 3 odst. 2, 6 a 7 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 nebo čl. 296 odst. 2 SFEU, jelikož žalovaná založila své závěry o újmě a příčinných souvislostech na zjevně nesprávném posouzení nebo neposkytla dostatečné odůvodnění. Žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení:

- zaprvé, při abstraktním posouzení ukazatelů újmy narozdíl od posouzení ve vztahu k rozvoji nabídky a
- zadruhé, nepřímým spoléháním na tržní podíly jako na základní ukazatel příčinné souvislosti navzdory skutečnosti, že tržní podíly neukazují jasný trend a vyvíjely se opačně ve vztahu k dalším ukazatelům újmy, které Rada považovala za důležité.

V každém případě se žalovaná dopustila procesní chyby, jelikož napadené nařízení neobsahuje vysvětlení zjevného dopadu poklesu poptávky na újmu, již údajně utrpěl průmysl Unie.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1008/2011 ze dne 10. října 2011 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz ručních paletových vozíků a jejich základních dílů zasílaných z Thajska, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Thajska či nikoli, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2011, L 268, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 21. prosince 2011 — Itálie v. Komise**(Věc T-661/11)**

(2012/C 49/57)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: G. Aiello, státní zástupce)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise K(2011) 7105 ze dne 14. října 2011 v rozsahu, v němž vylučuje z financování Společenství a ukládá k tíži rozpočtu Italské republiky některé výdaje uskutečněné v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí v této věci je výsledkem dvou šetření Komise ohledně hospodářských roků pro odvětví mléka 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 a 2006/2007, v němž se v tomto ohledu navrhuje finanční oprava k tíži Itálie v celkové výši 85 625 455 eur.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí:

a) porušení či nesprávné použití článku 11 nařízení (ES) č. 885/2006⁽¹⁾ a Pokynů pro výpočet finančních důsledků při vypracovávání rozhodnutí o schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF, dok. VI/5330/97, který byl přijat dne 23. prosince 1997, jakož i porušení článku 230 Smlouvy o ES pro zneužití pravomoci.

V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že v tomto případě je použití paušální opravy sporné, neboť bylo možné po uskutečněných kontrolách, ač v některých případech proběhly pozdě, ověřit případná nahlášení nižšího množství s uložením sankcí osobám, které podaly nepravdivá prohlášení a tedy s případným výběrem splatných doplňkových dávek, čímž by se zabránilo ekonomickým škodám pro fondy Společenství z důvodu nedostatečných příjmů.

b) Porušení nebo nesprávné použití článků 21 a 22 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 595/2004⁽²⁾ ze dne 30. března 2004.

V tomto ohledu se tvrdí, že použitelná právní úprava týkající se kontroly odběratelů nesouvisí s počtem kontrol, ale s procentním podílem mléka, které musí podléhat kontrole a

kteří musí představovat nejméně 40 % mléka nahlášeného před opravou za dotčené období. Je totiž zjevné, že riziko pro systém financování EZOZF úzce souvisí s množstvím celkového mléka produkovaného každým členským státem. Riziko újm pro fondy Společenství, která by mohla vzniknout z neuhrazení doplňkové dávky, je třeba posuzovat právě z tohoto objemu.

c) Porušení či nesprávné použití článku 11 již citovaného nařízení (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006 a Pokynů pro výpočet finančních důsledků při vypracovávání rozhodnutí o schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF, dok. VI/5330/97, který byl přijat dne 23. prosince 1997, jakož i porušení článku 230 Smlouvy o ES pro zneužití pravomoci.

Pro žalující stát Komise použila procentuální finanční opravu k odhadu možného překročení kvót a následné dávky, přičemž sečetla překročení vnitrostátní produkce a rozdělila je tak, aby je mohla znovu jednotlivě přidělit regionům podléhajícím kontrole účetní závěrky. S přístupem tohoto druhu přitom koncept paušální opravy hraničí se svévolí a následně vede k porušení zásady proporcionality.

d) Nakonec se dovolává porušení nebo nesprávného použití článku 253 Smlouvy o ES z důvodu nedostatečného odůvodnění.

(1) Nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, s. 90).

(2) Nařízení Komise (ES) č. 595/2004 ze dne 30. března 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1788/2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 94, s. 22; Zvl. vyd. 3/43 s. 333).

Žaloba podaná dne 28. prosince 2011 — Müller v. OHIM — Loncar (Sunless)**(Věc T-662/11)**

(2012/C 49/58)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Thomas Müller (Gütersloh, Německo) (zástupce: J. Schmidt, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Loncar, SL [Sabadell (Barcelona), Španělsko]

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 27. září 2011 ve věci R 2508/2010-2;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatel ochranné známky Společenství: žalobce.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „Sunless“ pro výrobky zařazené do tříd 6, 19, 22 a 24.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Loncar, SL.

Namítané ochranné známky nebo označení: slovní ochranné známky „SUNLESS“ a „LONCAR-SUNLESS“ pro výrobky zařazené do tříd 22, 23 a 24 jakož i pro lana, provazy, sítě, stany, plachty, lodní plachty, pytle (pokud nejsou obsaženy v jiných třídách); vycpávky polštářů (kromě vycpávek z pryže nebo z umělých hmot); a textilní suroviny vláknité.

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 5. ledna 2012 — Godrej Industries a V V F v. Rada

(Věc T-6/12)

(2012/C 49/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Godrej Industries Ltd (Bombaj, Indie), V V F Ltd (Bombaj) (zástupce: B. Servais, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1138/2011 ze dne 8. listopadu 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (Úř. věst. L 293, s. 1) v rozsahu, v němž se týká žalobkyn;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z toho, že

- Rada tím, že neprovedla úpravu měnového přepočtu, kterou žalobkyně požadovaly pro prodeje v eurech v období od ledna do června 2010 z důvodu trvalého zhodnocování indické rupie oproti euru během podstatné části šetřeného období, Rada porušila čl. 2 odst. 10 (zejména písm. j)) nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾, jak se vykládá v souladu s články 2.4 a 2.4.1 Dohody Světové obchodní organizace o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994;

2) Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že

- Rada tím, že nevyloučila prodeje dotyčného výrobku výrobnímu odvětví Unie z výpočtu rozpětí újmy a při analýzách újmy a příčinné souvislosti, porušila článek 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 a zejména jeho odstavce 2, 6 a 7, jakož i čl. 9 odst. 4;

3) Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že

- Rada tím, že nevyloučila prodeje výrobnímu odvětví Unie z výpočtu dumpingového rozpětí, porušila čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 10 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009, jak se vykládá v souladu s relevantními ustanoveními Dohody Světové obchodní organizace o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994, zejména s jejím čl. 9 odst. 1, jakož i zásady proporcionality a opodstatněnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Maxima Grupé v. Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Věc T-523/11)⁽¹⁾

(2012/C 49/60)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Tribunálu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 3.12.2011.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 49/50	Věc T-629/11: Žaloba podaná dne 5. prosince 2011 — Biogas Nord Anlagenbau v. Komise	28
2012/C 49/51	Věc T-630/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2011 Peterem Stroblem proti rozsudku vydanému dne 29. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-56/05, Strobl v. Komise	28
2012/C 49/52	Věc T-638/11: Žaloba podaná dne 12. prosince 2011 — European Dynamics Belgium a další v. Evropská agentura pro léčivé přípravky	29
2012/C 49/53	Věc T-639/11: Žaloba podaná dne 14. prosince 2011 — Heads! v. OHIM (HEADS)	29
2012/C 49/54	Věc T-641/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2011 Haraldem Mischem proti rozsudku vydanému dne 29. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-70/05, Mische v. Komise	30
2012/C 49/55	Věc T-642/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2011 Haraldem Mischem proti rozsudku vydanému dne 29. září 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-93/05, Mische v. Parlament	30
2012/C 49/56	Věc T-643/11: Žaloba podaná dne 15. prosince 2011 — Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler v. Rada	31
2012/C 49/57	Věc T-661/11: Žaloba podaná dne 21. prosince 2011 — Itálie v. Komise	32
2012/C 49/58	Věc T-662/11: Žaloba podaná dne 28. prosince 2011 — Müller v. OHIM — Loncar (Sunless)	32
2012/C 49/59	Věc T-6/12: Žaloba podaná dne 5. ledna 2012 — Godrej Industries a V V F v. Rada	33
2012/C 49/60	Věc T-523/11: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 — Maxima Grupė v. Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)	33

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

